

ΕΝΝΟΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΚΟΥ ΤΟΜΕΩΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Τοῦ Δρ. ΦΩΤΙΟΥ Α. ΒΑΚΑΚΗ
Γεωπόνου - Γεωργοοικονομολόγου

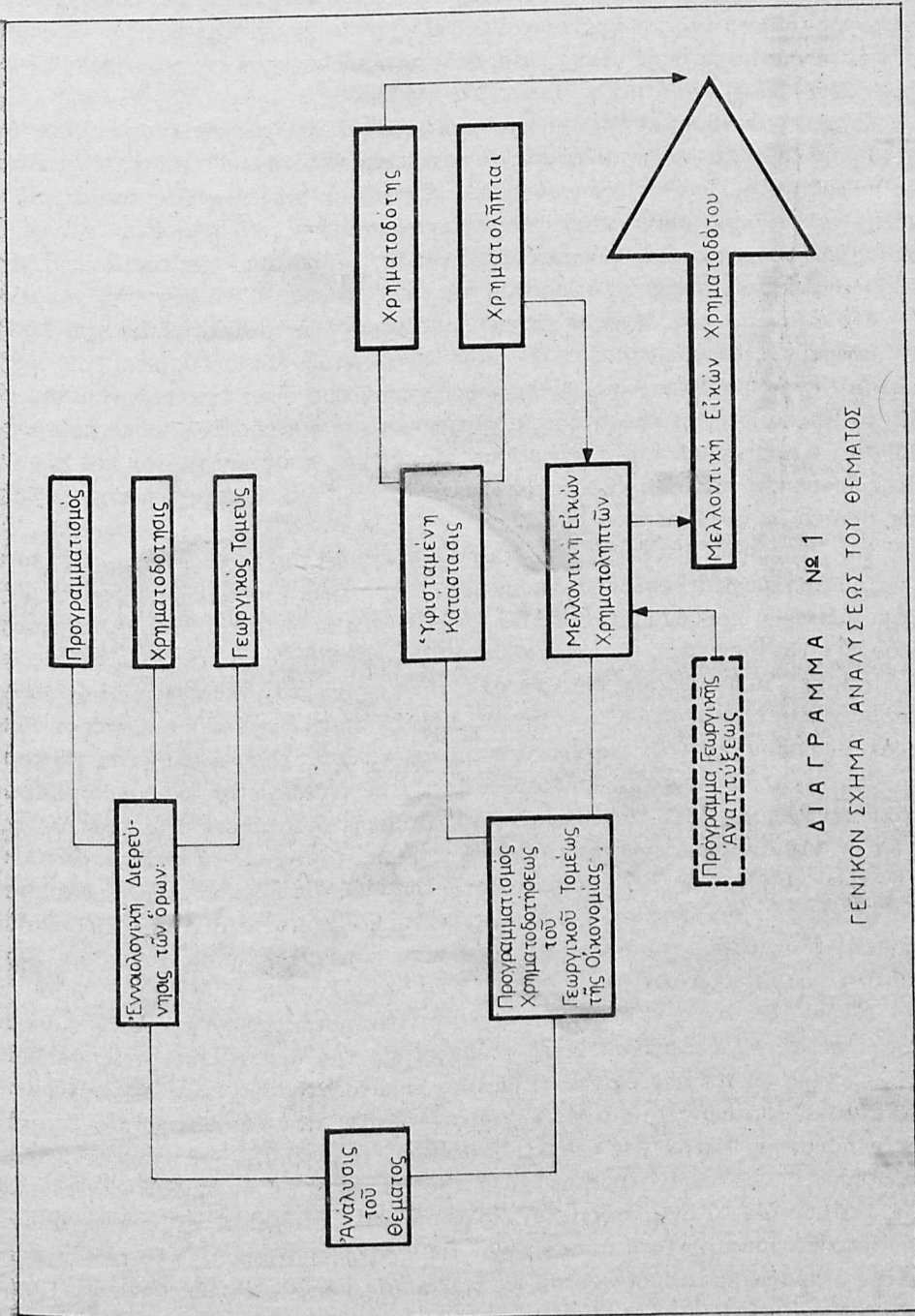
Εἰσαγωγή

Εἰς τὰ πλαίσια τῆς καταβαλλομένης προσπάθειας πρὸς ταχύρρυθμον ἀνάπτυξιν τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως τῆς Οἰκονομίας, ὁ Προγραμματισμὸς τῆς χρηματοδοτήσεώς του ἀποτελεῖ βασικὴν διαδικασίαν, ὑπ' ὅσιν τῆς στενότητος τῶν διαθέσιμων κεφαλαίων, τῆς ἰδιομορφίας τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως καὶ τῆς ἀνάγκης ἐπιτεύξεως προκαθοριζομένων παραγωγικῶν καὶ διαρθρωτικῶν στόχων. Ἡ παροῦσα μελέτη ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῆς ἐννοίας καὶ τοῦ περιεχομένου τοῦ Προγραμματισμοῦ τῆς Χρηματοδοτήσεως τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως κατὰ τὴν σειράν τὴν ὁποίαν καθορίζει τὸ διάγραμμα 1. Ἦτοι μετὰ τὴν διερεύνησιν τῶν ὄρων «Προγραμματισμὸς», «Χρηματοδότησις», «Γεωργικὸς Τομεὺς», πρὸς δημιουργίαν κοινῆς ἐννοιολογικῆς βάσεως, ἀναλύεται ἡ ὑφισταμένη κατάστασις εἰς τὸ κύκλωμα χρηματοδοτήσεως τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως καὶ ἐν συνεχείᾳ, ἐκ τῶν διαπιστώσεων αἱ ὁποῖαι προκύπτουν καὶ ἐκ τῆς μελλοντικῆς εἰκόνας τῶν χρηματοληπτῶν, ὡς διαγράφεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μακροχρονίου Προγράμματος Γεωργικῆς Ἀναπτύξεως, προσδιορίζεται ἡ μελλοντικὴ εἰκὼν τοῦ χρηματοδότη, τοῦ Ἰδρύματος Χρηματοδοτήσεως τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως.

I. ΕΝΝΟΙΟΛΟΓΙΚΗ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ὉΡΩΝ : ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ, ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΙΣ, ΓΕΩΡΓΙΚΟΣ ΤΟΜΕΥΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

1. Προγραμματισμὸς

Ὁ Προγραμματισμὸς νοεῖται ὡς σχεδιασμένη παρέμβασις εἰς τὴν ὑφισταμένην διάρθρωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν «ὑποσυνόλων» ἐνὸς συστήματος, ἀποσκοποῦσα εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς συνειδητῶς ἐπιδιωκομένης διαρθρώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ συστήματος καὶ ἐνὸς ἐκάστου τῶν ὑποσυνόλων του, θεωρουμένων εἰς σχέσεις πλήρους καὶ μερικῆς ἀλληλοεξαρτήσεως. Κατὰ συνέπειαν ὁ προ-

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ Νο 1
ΓΕΝΙΚΟΝ ΣΧΗΜΑ ΑΝΑΛΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ

γραμματισμός νοείται ως γνώσις, κατ' ἀρχήν, τῆς ὑφισταμένης καταστάσεως, ως σχεδιασμός, ἐν συνεχείᾳ, τῆς ἐπιδιωκομένης καταστάσεως καὶ τέλος ως καθορισμός τοῦ τρόπου, τοῦ χρόνου καὶ τοῦ εἴδους τῶν παρεμβάσεων εἰς τὴν παρούσαν κατάστασιν, ὥστε ἐξ αὐτῆς νὰ προκύψῃ, κατὰ λογικὴν ἀναγκαιότητα, ἡ ἐπιδιωκομένη πραγματικότητα.

Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν ὁ προγραμματισμός ἀποτελεῖ ἀναγκαίαν καὶ ἰκανὴν συνθήκην διὰ τὴν διαδικασίαν τῆς ἀναπτύξεως, ἡ ὁποία, ὡς γνωστόν, νοείται ὡς συνειδητὴ διαδικασία, ὀδηγοῦσα, εἰς τὰ πλαίσια μιᾶς ἀρχῆθεν προσδιορισμένης πορείας, εἰς μίαν κατάστασιν προσχεδιασμένην καὶ διάφορον ἐκείνης ἡ ὁποία θὰ προέκυπτεν, εἰς τὸν αὐτὸν χρόνον, ὡς ἀποτέλεσμα τῶν τάσεων καὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς ὑφισταμένης καταστάσεως.

Ἡ σύνδεσις τῶν ἐννοιῶν «προγραμματισμός» καὶ «ἀνάπτυξις» ἔχει τρεῖς ἐνδιαφερούσας συνεπειάς :

(α) Ἐπειδὴ ἡ ἀνάπτυξις, ὡς ἐκ τοῦ ὀρισμοῦ τῆς, εἶναι ἔννοια δυναμικὴ καὶ δὲν ὑφίσταται ἰδεώδης κατάστασις συνιστῶσα τὸ τέρμα τῆς ἀναπτυξιακῆς προσπάθειας, ὁ προγραμματισμός θεωρεῖται συνεχῆς ὡς πρὸς τὸν χρόνον καὶ χῶρον, ἦτοι δραστηριότης ὀργανικῶς ἐντεταγμένη εἰς τὴν διάρθρωσιν τοῦ συστήματος εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται.

(β) Ἐπειδὴ ἡ ἀνάπτυξις τῆς διαρθρώσεως καὶ τῆς λειτουργίας οἰοῦδήποτε συστήματος νοεῖται πολυδιάστατος, ἦτοι τεχνολογική, οἰκονομική, κοινωνική, χωροταξική, ὁ προγραμματισμός, ὡς ἀπαραίτητος προϋπόθεσις τῆς ἀναπτύξεως, δέον νὰ εἶναι «γενικός», ἦτοι νὰ καλύπτῃ ὅλας τὰς διαστάσεις τῆς ἀναπτύξεως.

(γ) Ἐπειδὴ ἡ ἀνάπτυξις βασίζεται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς συγκεντρωτικῆς δράσεως καὶ διαχέεται ἐκ τῶν πόλων ἀναπτύξεως, ἦτοι ἐκ σημείων μὲ προσφορώτερον σύμπλοκον προσδιοριστικῶν παραγόντων τῆς ἀναπτύξεως, εἶναι ἀνάγκη ὅπως ὁ προγραμματισμός, τοῦλάχιστον διὰ τοὺς πόλους ἀναπτύξεως, εἶναι «καθολικός», ἦτοι καλύπτῃ πλήρως ὅλας τὰς πλευρὰς μιᾶς ἐκάστης διαστάσεως τῆς ἀναπτύξεως.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται ὅτι ὁ προγραμματισμός, εἰς τὰ πλαίσια τῶν λειτουργιῶν τοῦ συστήματος χρηματοδοτήσεως τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως, νοεῖται ὡς ἐσκεμμένη, συνεχῆς καὶ ὀργανικῶς ἐντεταγμένη εἰς τὸ σύστημα διαδικασίας γενικῆς ἀναπτύξεως τούτου, μέσῳ καθολικῆς παρεμβάσεως, εἰς τὰ καίρια ὑπόσυνολα τῶν λειτουργιῶν του.

Πέραν τῶν ἀνωτέρω ἡ ἀνάγκη περιφερικοποιήσεως τῶν Ὑπηρεσιῶν Χρηματοδοτήσεως τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως ὀδηγεῖ εἰς τὴν ἀναγνώρισιν ἑνὸς ἀριθμοῦ ὑποσυστημάτων τοῦ ἡγετικῶν συστήματος χρηματοδοτήσεως, ἕκαστον τῶν ὁποίων δύναται νὰ λειτουργήσῃ καὶ ὡς «ἡγετικόν» ἐναντι τῶν ὑποσυστημάτων του καὶ ὡς ὑποσύστημα ἐναντι τῶν ὑπερκειμένων του. Ἡ ρύθμισις τῶν σχέσεων μεταξὺ συστήματος καὶ ὑποσυστημάτων κατὰ τρόπον ὥστε τὸ συνολικὸν ἀποτέλεσμα τῆς λειτουργίας νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς ὀρισμένα πρότυπα καὶ νὰ ἰκανοποιῇ ὀρισμένους στόχους, συνιστᾷ ἀντικείμενον τοῦ προγραμματισμοῦ. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν ὁ προγραμματισμός νοεῖται ὡς διαδικασία μορφώσεως, ἐκ τῶν κάτω, ἀποφάσεων καὶ μεταβιβάσεως τούτων ἐκ τῶν ἄνω πρὸς ἐπηρεασμὸν καὶ κατεύθυνσιν τῆς δράσεως τῶν ὑποσυνόλων κατιόντος βαθμοῦ ἐνοποιήσεως. Οὕτως, ὁ προγραμ-

ματισμός δὲν ἀποτελεῖ μονόδρομον ρεῦμα ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω, ἀλλὰ ρεῦμα ἐπανατροφοδοτούμενον καὶ συνεχῶς ἐνισχυόμενον ἐκ τῶν ἀντιδράσεων καὶ τῶν διαπιστώσεων εἰς τὴν ὅλην λειτουργίαν τοῦ συστήματος. Βάσει τῶν ἀνωτέρω ὁ προγραμματισμὸς χρηματοδοτήσεως τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως εἰς τὰ πλαίσια ἑνὸς Ἰδρύματος Χρηματοδοτήσεως δὲν θεωρεῖται ἔργον μόνον τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Ἰδρύματος, ἢ μόνον μιᾶς ὁμάδος ἐπιστημόνων ἢ μόνον μιᾶς κατηγορίας ὑπαλλήλων, ἀλλὰ ὄλων τούτων καὶ τοῦ συνόλου τῶν χρηματοδοτουμένων. Εἰς τὴν συνεργασίαν αὐτὴν ὑφίσταται ἔντονον τὸ φαινόμενον τῆς συμπληρωματικότητος τῆς συμβολῆς ἑνὸς ἐκάστου κατὰ τρόπον ὥστε, ἢ ἀπουσία ἑνὸς μικροῦ μέρους, κρινομένου, ἀρχικῶς, ὡς ἀπαραιτήτου, νὰ καθιστᾷ ἀναποτελεσματικὸν ὄλον τὸν μηχανισμόν. Παρὰ τὰς δυσκολίας αἱ ὁποῖαι παρουσιάζονται εἰς τὴν πρᾶξιν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγραμματισμοῦ, ἀποτελεῖ σήμερον συνείδησιν ὁ προγραμματισμὸς οἰασδήποτε ἀνθρωπίνης δραστηριότητος καὶ μάλιστα λέγεται ὅτι ἢ παράλειψις τοῦ προγραμματισμοῦ εἶναι προγραμματισμὸς ἀποτυχίας (Who fails to Plan, Plans to fail).

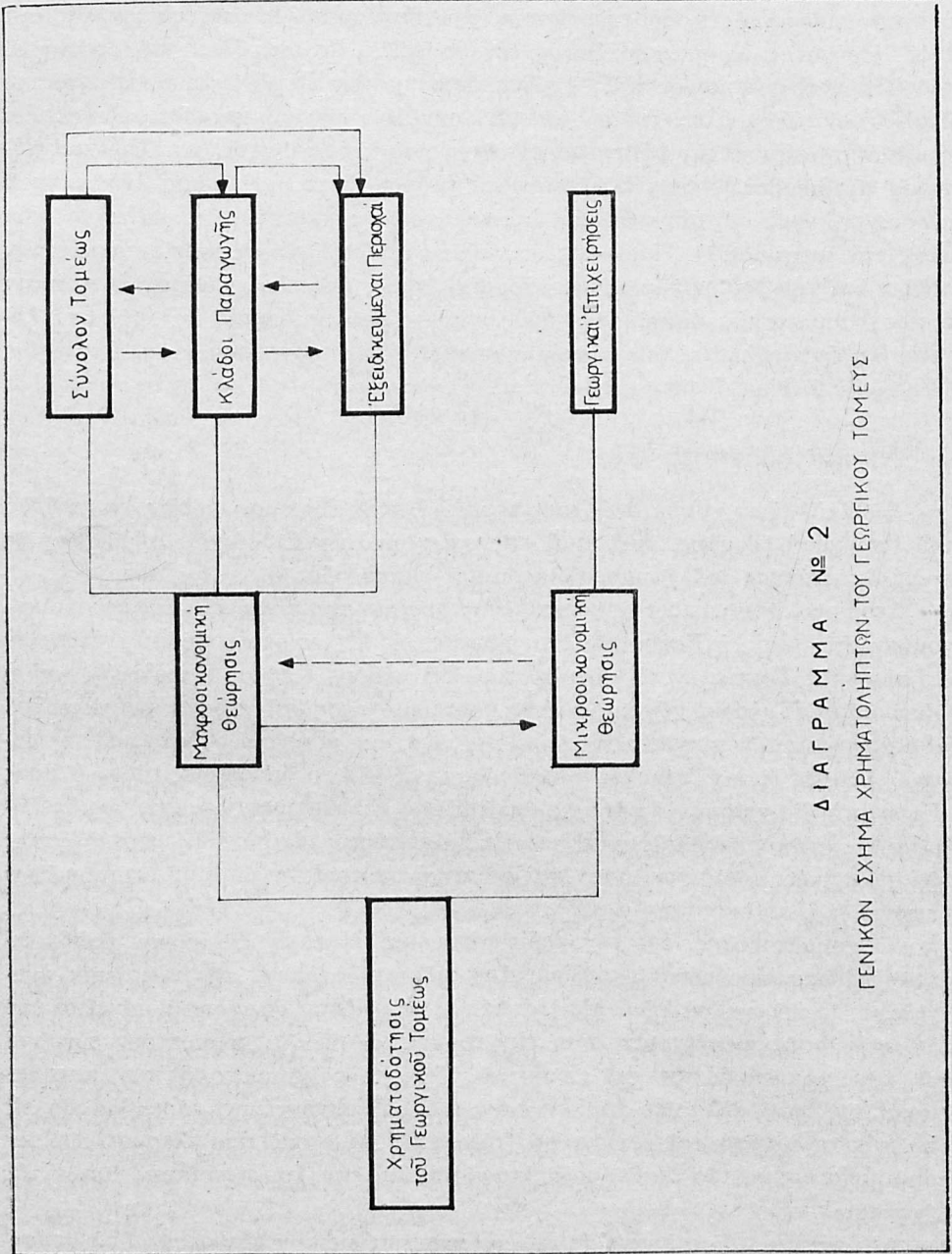
2. Χρηματοδότησις

Ὑπὸ τὸν ὄρον χρηματοδότησις, εἰς τὰ πλαίσια τῆς προσπάθειας ἀναπτύξεως τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως, νοεῖται ἡ παροχὴ χρημάτων ὑπὸ ὄρους συμβιβαστοῦς πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ χρηματολήπτου καὶ χρηματοδότη.

Χρηματολήπται, εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν, εἶναι, εἰς μὲν μικροοικονομικὸν ἐπίπεδον, ἡ Γεωργικὴ Ἐπιχείρησις, εἰς δὲ μακροοικονομικὸν ἐπίπεδον ὁ Γεωργικὸς Τομεὺς ἐν τῷ συνόλῳ του, ἐπὶ μέρους Κλάδοι Παραγωγῆς καὶ ἡ Οἰκονομία ἐπὶ μέρους χώρων ὑψηλῆς προτεραιότητος διὰ γεωργικὴν ἀνάπτυξιν. Ἡ διάρθρωσις τῶν χρηματοληπτῶν εἰς τὸ σύστημα χρηματοδοτήσεως τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως ἐμφανίζεται εἰς τὸ διάγραμμα 2. Εἰς τὸ διάγραμμα τοῦτο ὁ ὄρος «Γεωργικὴ Ἐπιχείρησις» χρησιμοποιεῖται ὑπὸ γενικωτέραν ἔννοιαν, ὡς ἐπεξηγεῖται εἰς ἕτερον κεφάλαιον καὶ περιλαμβάνει τόσον τὰς μονάδας μεταποίησεως τῶν γεωργικῶν προϊόντων ὅσον καὶ πᾶσαν ἐνοποιημένην μορφήν μεμονωμένων Γεωργικῶν Ἐπιχειρήσεων.

Ὁ χρηματοδότης, διὰ τὴν περίπτωσίν μας, εἶναι ἐν καὶ μόνον ἐξειδικευμένον Ἰδρυμα, νοούμενον ὡς «Τράπεζα» χρηματοδοτήσεως τῆς γεωργικῆς ἀναπτύξεως. Ὁ ὄρος «Τράπεζα», εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν, δὲν χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τὴν συνηθισμένην ἔννοιάν του, εἰς τρόπον ὥστε νὰ προκύπτουν ἐννοικαὶ διὰ τὸν χρηματοδότην καὶ δυσμενεῖς διὰ τοὺς χρηματολήπτας, μονοπωλιακαὶ συνθήκαι, ἀλλὰ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν μιᾶς ἐξειδικευμένης παρεμβάσεως εἰς τὴν χρηματοδότησιν τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἀποτελεσματικωτέρας χρησιμοποίησεως τῶν διαθέσιμων, ἐκάστοτε, διὰ τὸν Τομεᾶ τοῦτον, πόρων τῆς Οἰκονομίας.

Αἱ ἀνάγκαι τοῦ χρηματολήπτου συνίστανται εἰς τὴν ἐξέυρεσιν, ὑπὸ συμφέροντας ὄρους, τῶν ἀναγκαιούτων χρημάτων πρὸς ἀριστοποίησιν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς παραγωγικῆς του δραστηριότητος, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι προμηθεύεται,

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ Νο 2
ΓΕΝΙΚΟΝ ΣΧΗΜΑ ΧΡΗΜΑΤΟΛΗΠΤΩΝ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΚΟΥ ΤΟΜΕΥΣ

ἐγκαίρως, τὰ ἀναγκαιοῦντα κεφάλαια καὶ διευκολύνεται εἰς τὸ νὰ ἀναπτύξη τὸν συνδυασμὸν τῶν καλλιεργειῶν καὶ ἐκτροφῶν ὁ ὁποῖος τοῦ ἐξασφαλίζει τὸ μεγαλύτερον εἰσόδημα.

Αἱ ἀνάγκαι τοῦ Ἰδρύματος Χρηματοδοτήσεως συνίστανται εἰς τὴν ἐξασφάλισιν συνθηκῶν ταχείας κυκλοφορίας τῶν κεφαλαίων τὰ ὅποια χειρίζεται, μειώσεως τοῦ κόστους χρηματοδοτήσεως καὶ ἀριστοποιήσεως τοῦ ἀποτελέσματος τῆς λειτουργίας του, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι συμβάλλει, προσχεδιασμένως, εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῶν ποσοτικῶν, χωροταξικῶν, ὀργανωτικῶν κλπ. στόχων τοῦ Προγράμματος Γεωργικῆς Ἀναπτύξεως καὶ παραλλήλως προσαρμόζει βάσει, προγράμματος, τὴν δομὴν καὶ τὸν τρόπον λειτουργίας του, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀναπτύσσεται τεχνολογικῶς, οἰκονομικῶς, καὶ χωροταξικῶς καὶ νὰ δύναται νὰ βελτιώνη, εἰς τὸν χρόνον, τὸ ἐπίπεδον εὐημερίας τῶν ὑπαλλήλων του καὶ τὴν ἀποτελεσματικότητα τῶν προσφερομένων ὑπηρεσιῶν του.

Ἐφ' ὅσον ὁ Χρηματοδότης θεωρεῖται ὡς ἀναπτυξιακὸς ὀργανισμὸς, μέσῳ τοῦ ὁποῖου συστηματοποιεῖται καὶ ἐφαρμόζεται ἡ χρηματοδοτικὴ παρέμβασις τοῦ Κράτους πρὸς ταχύρρυθμον ἀνάπτυξιν τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως, ἐπέρχεται αὐτομάτως συμβιβασμὸς μεταξὺ ἀναγκῶν χρηματολήπτου καὶ χρηματοδοτοῦ. Ὁ συμβιβασμὸς αὐτὸς ὑπ' ὄψιν τοῦ πλήθους καὶ τοῦ μεγέθους τῶν χρηματοληπτῶν, τῶν Γεωργικῶν Ἐπιχειρήσεων καὶ τῆς μικρᾶς, κατὰ συνέπειαν, διαπραγματευτικῆς ἰκανότητος τούτων εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀγορὰν κεφαλαίων, εἰς τὴν ὁποίαν, σὺν τοῖς ἄλλοις, ἀνταγωνίζονται εἰς πλαίσιον στενότητος κεφαλαίων, Τομεῖς τῆς οἰκονομίας πλέον ἀποδοτικοὶ καὶ πλέον πρόσφοροι δι' ἀσφαλεστέρας καὶ εὐκόλους τοποθετήσεις ἐκ μέρους τῶν χρηματοδοτῶν, θὰ καθίστατο προβληματικὸς καὶ εἰς ὀλίγας μόνον περιπτώσεις θὰ ἐπραγματοποιεῖτο.

3. Γεωργικὸς Τομεὺς τῆς Οἰκονομίας

3.1. Ἐννοια τοῦ Ὄρου

Ὑπὸ τὸν ὄρον «Γεωργικὸς Τομεὺς τῆς Οἰκονομίας» νοεῖται πᾶσα παραγωγικὴ δραστηριότης βασιζομένη εἰς τὴν συστηματοποιημένην γνῶσιν χειρισμοῦ τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζώων, σκοποῦσα εἰς τὴν παραγωγὴν ἀγαθῶν πρὸς ἰκανοποίησιν ἀνθρωπίνων ἀναγκῶν. Δίδοντας εὐρείαν ἔννοιαν εἰς τὸν ὄρον «ἀνθρώπιναι ἀνάγκαι», ὁ Γεωργικὸς Τομεὺς περιλαμβάνει τὸν χειρισμὸν οἰουδήποτε φυτοῦ καὶ οἰουδήποτε ζώου, ἀνεξαρτήτως εἰδικωτέρου προορισμοῦ τούτου (π.χ. καλλωπιστικά φυτά, δάση, οἰκιακὰ ζῶα, ἰχθεῖς κ.λ.π.).

Ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται ὅτι ὁ Γεωργικὸς Τομεὺς ἔχει πρακτικὸν καὶ μόνον χαρακτήρη. Ἡ ἐντύπωσις αὐτὴ ἔχει τὴν προέλευσίν της εἰς τὸ γεγονός ὅτι ὁ ἄνθρωπος, ὅταν τὸ πρῶτον ἀνέλαβε δρᾶσιν, διὰ χρησιμοποίησεως τῆς μυϊκῆς του δυνάμεως, ἡσχολήθη, ἐνστικτωδῶς, μετὰ τὴν συλλογὴν καὶ χρησιμοποίησιν φυτῶν καὶ ζώων πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν εἰς διατροφήν. Ἐκ τῆς πραγματικότητος ταύτης ἡ ἀνθρωπίνη σκέψις διεμόρφωσε τὸν σημερινὸν τεχνολογικὸν πολιτι-

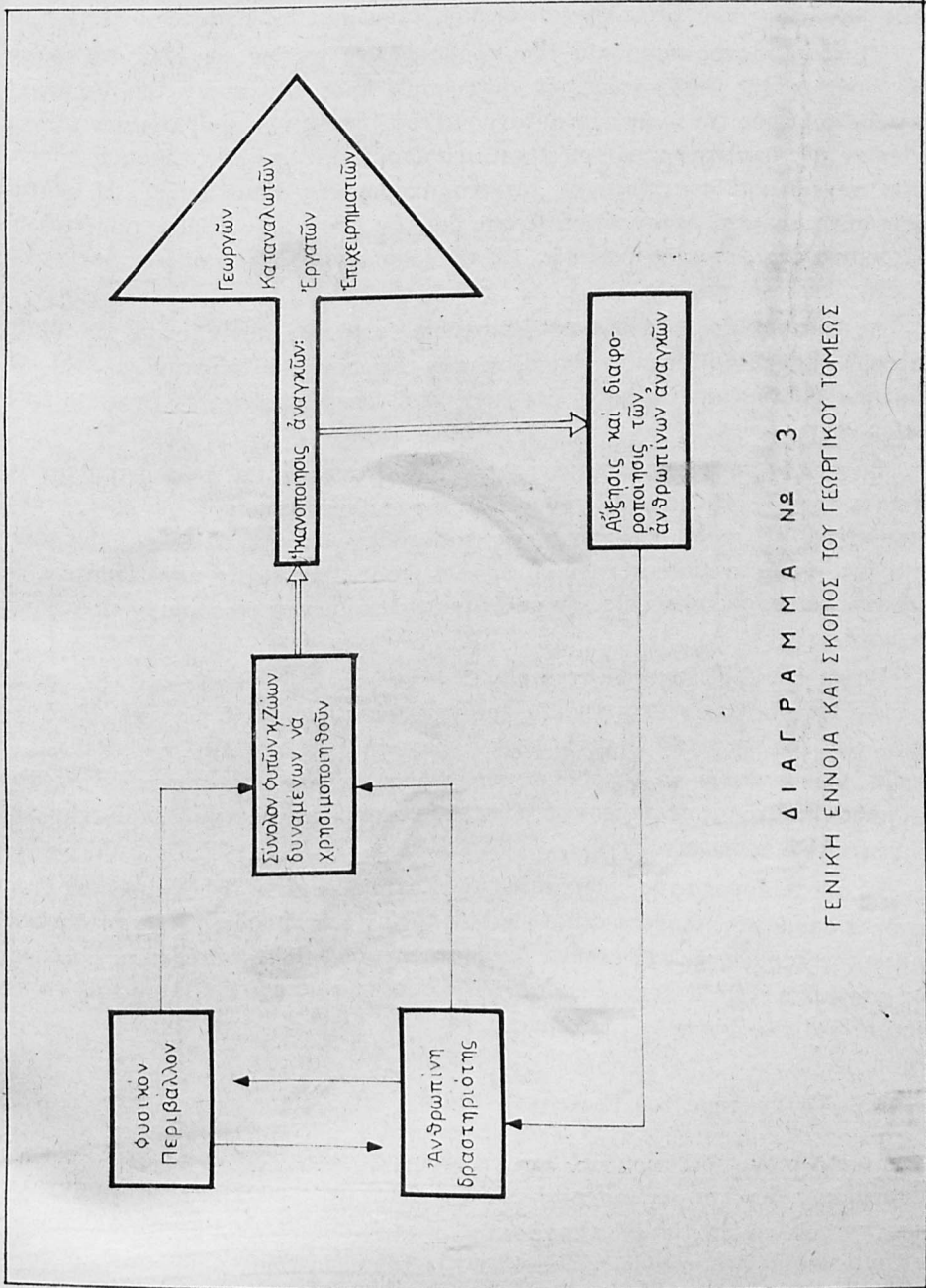
σμών μέσω της εξελικτικής διαδικασίας, συνισταμένης: Είς την αναγνώρισιν του «υπάρχοντος», είς την σύνθεσιν μέσωσν διευκολύνσεως της δράσεώς του εκ των στοιχείων του υπάρχοντος, είς την αξιολόγησιν των αποτελεσμάτων εκ της χρησιμοποίησεως αὐτῶν των μέσωσν καί είς την διαφοροποίησιν καί τελειοποίησιν τούτων πρὸς πληρεστέραν ίκανοποίησιν των ἀνθρωπίνων ἀναγκῶν. Οὕτως, ἡ πρωτόγονος ἐκείνη μορφή του Γεωργικοῦ Τομέως ἀποτελεῖ τὸ γενεσιουργὸν αἷτιον καί την βάσιν του σημερινοῦ πολιτισμοῦ.

Είς τὰ πλαίσια του συγχρόνου οἰκονομικο-κοινωνικοῦ συστήματος, ὁ Γεωργικὸς Τομεὺς συνιστᾶ ὄχι μόνον την βάσιν τούτου ἀλλὰ καί τὸ μεγαλύτερον πρόβλημα. Τὴν βásiν διότι ὁ Γεωργικὸς Τομεὺς ἀφορᾶ, κατ' ἀποκλειστικότητα, είς την διατροφήν του πληθυσμοῦ καί κατὰ συνέπειαν είς την δημιουργίαν προϋποθέσεων περαιτέρω προαγωγῆς καί διαφοροποίησεως των ἀναγκῶν του. Τὸ μεγαλύτερον πρόβλημα διότι ὁ Γεωργικὸς Τομεὺς συνιστᾶ ἐν ἀπεραντον ἐργαστάσιον ἄνευ στέγης, βασιζόμενον είς τὸ βιολογικὸν φαινόμενον τῆς φωτοσυνθέσεως καί κατὰ συνέπειαν μὴ δυνάμενον νὰ τεθῆ ὑπὸ τὸν ἀπόλυτον ἔλεγχον του ἀνθρώπου καί ἐπὶ πλέον ἀφορᾶ, ὡς παραγωγικὴ δραστηριότης, είς μεγάλον ἀριθμὸν ἀνθρώπων καί ἐξαρτᾶται, εκ των ἀποτελεσμάτων του, ἡ εὐημερία μεγάλου μέρους του πληθυσμοῦ.

3.2. Βασικοὶ Παράγοντες καί Λειτουργία του Γεωργικοῦ Τομέως

Δύο εἶναι οἱ βασικοὶ παράγοντες του Γεωργικοῦ Τομέως. Τὸ φυσικὸν περιβάλλον καί ἡ ἀνθρωπίνη δραστηριότης. Ὁ συνδυασμὸς των δύο παραγόντων προσδιορίζει, ὑπὸ γενικὴν ἔννοιαν, τὸ περιεχόμενον καί τὸν ρόλον του Γεωργικοῦ Τομέως, ὡς παρουσιάζεται σχηματικῶς είς τὸ διάγραμμα 3. Είς τὰ πλαίσια δεδομένου φυσικοῦ περιβάλλοντος, ἡ ἀνθρωπίνη δραστηριότης, ἐκδηλουμένη μέσω των ὕφισταμένων ἐκάστοτε τεχνολογικῶν καί οἰκονομικῶν δυνατοτήτων καί κοινωνικῆς διαρθρώσεως, προσδιορίζει τὸ εἶδος των φυτῶν καί των ζώων καί τὸν τρόπον χειρισμοῦ τούτων πρὸς ίκανοποίησιν των ἀναγκῶν του. Ἐπειδὴ δὲ ἡ κάλυψις μιᾶς ἀνάγκης συνιστᾶ προϋπόθεσιν δημιουργίας ἐτέρων ἀναγκῶν καί συμβάλλει είς την περαιτέρω ἐξέλιξιν τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος, ὁ συνδυασμὸς ταύτης μετὰ του περιβάλλοντος εὐρίσκεται είς μίαν δυναμικὴν κατάστασιν καί ἡ ἀναζήτησις ἰσορροπίας είς τὸ σύστημα μόνον ὑπὸ δυναμικὴν ἔννοιαν δύναται νὰ θεωρηθῆ.

Ἡ ἀνθρωπίνη δραστηριότης ὡς συνθετικὸν στοιχεῖον του Γεωργικοῦ Τομέως καθοδηγεῖται ἀπὸ τὰ πορίσματα των Γεωπονικῶν Ἐπιστημῶν καί δημιουργεῖ τρεῖς τύπους ταυτοχρόνων προβλημάτων: Τεχνικῶν, ἀναφερομένων είς τὸν χειρισμὸν καί είς την χρησιμοποίησιν των ζώων καί των φυτῶν, ἤτοι είς την διερεύνησιν των δυνατοτήτων παραγωγῆς. Οἰκονομικῶν, ἀναφερομένων είς την χρησιμοποίησιν των διατιθεμένων ἐκάστοτε μέσωσν καί τεχνικῶν δυνατοτήτων πρὸς παραγωγήν ἀγαθῶν βάσει τῆς ἀρχῆς τῆς ἐλαχίστης θυσίας, ἤτοι είς την διερεύνησιν τῆς οἰκονομικότητος τῆς παραγωγῆς. Κοινωνικῶν, ἀναφερομένων είς την χρησιμοποίησιν των τεχνικοοικονομικῶν ἀποτελεσμάτων

Δ Ι Α Γ Ρ Α Μ Μ Α Ν ο 3

ΓΕΝΙΚΗ ΕΝΝΟΙΑ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΚΟΥ ΤΟΜΕΩΣ

τῆς παραγωγῆς πρὸς σύμμετρον ἱκανοποίησιν τῶν ἀνθρωπίνων ἀναγκῶν, ἤτοι πρὸς βελτίωσιν τοῦ ἐπιπέδου κοινωνικῆς εὐημερίας τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ.

Ἡ ταυτόχρονος παρούσα τῶν προβλημάτων τούτων εἰς ὅλας τὰς φάσεις τῆς παραγωγικῆς διαδικασίας, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν φύσιν τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως καὶ πρὸς τὴν ἀνάγκην ταυτοχρόνου ἐπιλύσεως τῶν προβλημάτων τούτων, ἕκαστον τῶν ὁποίων προσδιορίζει καὶ προσδιορίζεται ἀπὸ τὰ ὑπόλοιπα, προϋποθέτει συνεχῆ καὶ συστηματικὴν τεχνικο-οικονομικὴν ὑποστήριξιν. Ἡ ὑποστήριξις αὐτὴ συνιστᾷ ὀργανικὴν ἀνάγκην διὰ τὸν Γεωργικὸν Τομέα, τοῦ ὁποῦ ἡ λειτουργία ἀναλύεται, σχηματικῶς, εἰς τὸ διάγραμμα 4, διὰ τὸ ὁποῖον παρέχονται αἱ ἐξῆς ἐπεξηγήσεις :

Αἱ Θετικαὶ καὶ Κοινωνικαὶ Ἐπιστῆμαι, μετὰ τῆς Λογικῆς καὶ τῶν Μαθηματικῶν, προσδιορίζουν τὸ ἐπίπεδον τῶν Γεωπονικῶν Ἐπιστημῶν, ἤτοι τὴν συστηματοποιημένην γνῶσιν ἐπὶ τῶν διαθεσίμων ἐκάστοτε ἐπιστημονικῶν ἐφαρμογῶν.

Βάσει τῆς συστηματοποιημένης γνώσεως ἀναπτύσσεται ἡ γεωργικὴ τεχνικὴ ἔρευνα, πρὸς διερεύνησιν καὶ προαγωγὴν τῶν διαζευκτικῶν τεχνικῶν δυνατοτήτων παραγωγῆς, αἱ ὁποῖαι καὶ συνιστοῦν προϋπόθεσιν πάσης περαιτέρω διερευνήσεως καὶ ἡ οἰκονομικο-κοινωνικὴ ἔρευνα, πρὸς διατύπωσιν ὑποδειγμάτων, δυναμένων νὰ ἐφαρμοσθοῦν εἰς τὴν μελέτην συγκεκριμένων οἰκονομικο-κοινωνικῶν καταστάσεων.

Βάσει τῶν διαζευκτικῶν τεχνικῶν δυνατοτήτων παραγωγῆς καὶ τῶν ὑποδειγμάτων τῆς οἰκονομικο-κοινωνικῆς ἐρεύνης, ἀναπτύσσεται ἡ τεχνικὴ ἀξιολογήσεως τῶν διαζευκτικῶν δυνατοτήτων παραγωγῆς, ἤτοι ἡ ἐπιλογή ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι ἐξυπηρετοῦν καλῆτερον συγκεκριμένους οἰκονομικο-τεχνικοὺς στόχους καὶ προσαρμόζονται καλῆτερον εἰς συγκεκριμένην, ὑφισταμένην ἢ ἐπιδιωκομένην, κοινωνικὴν διάρθρωσιν.

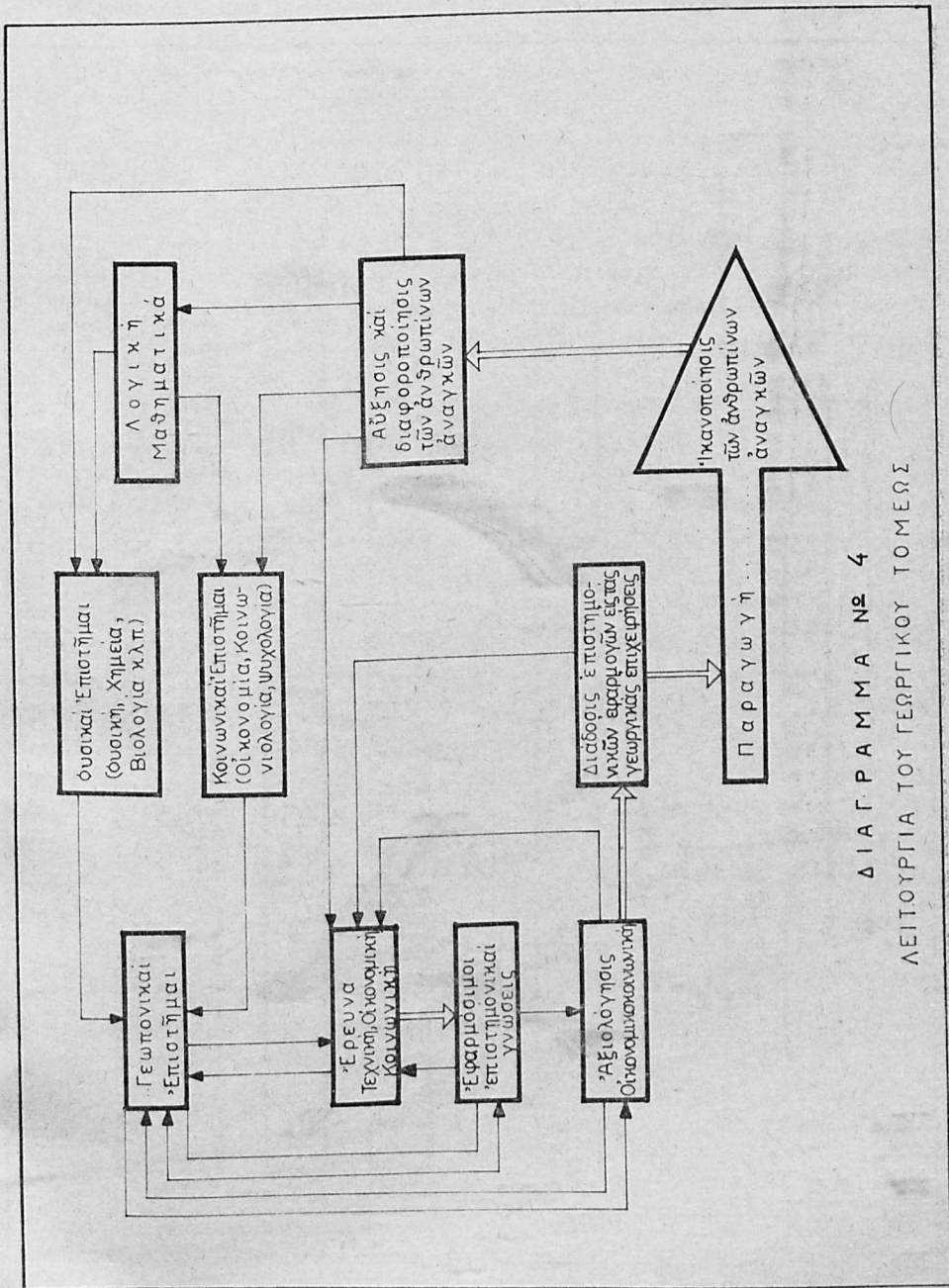
Τὰ ἀποτελέσματα τῆς διαδικασίας ἀξιολογήσεως, μέσῳ τῆς Ὑπηρεσίας Γεωργικῶν Ἐφαρμογῶν, διοχετεύονται εἰς τὴν πρᾶξιν καὶ προσδιορίζουν τὰ ἀποτελέσματα τῆς παραγωγῆς καὶ ἐκεῖθεν δι' ἐπανατροφοδοτήσεως, ἐπέρχεται βελτίωσις τῆς παρεμβάσεως καὶ ἐπιτυγχάνεται οὕτω συνέπεια μετὰ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἐρεύνης καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς πράξεως.

3.3. Τὸ Σύστημα τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως

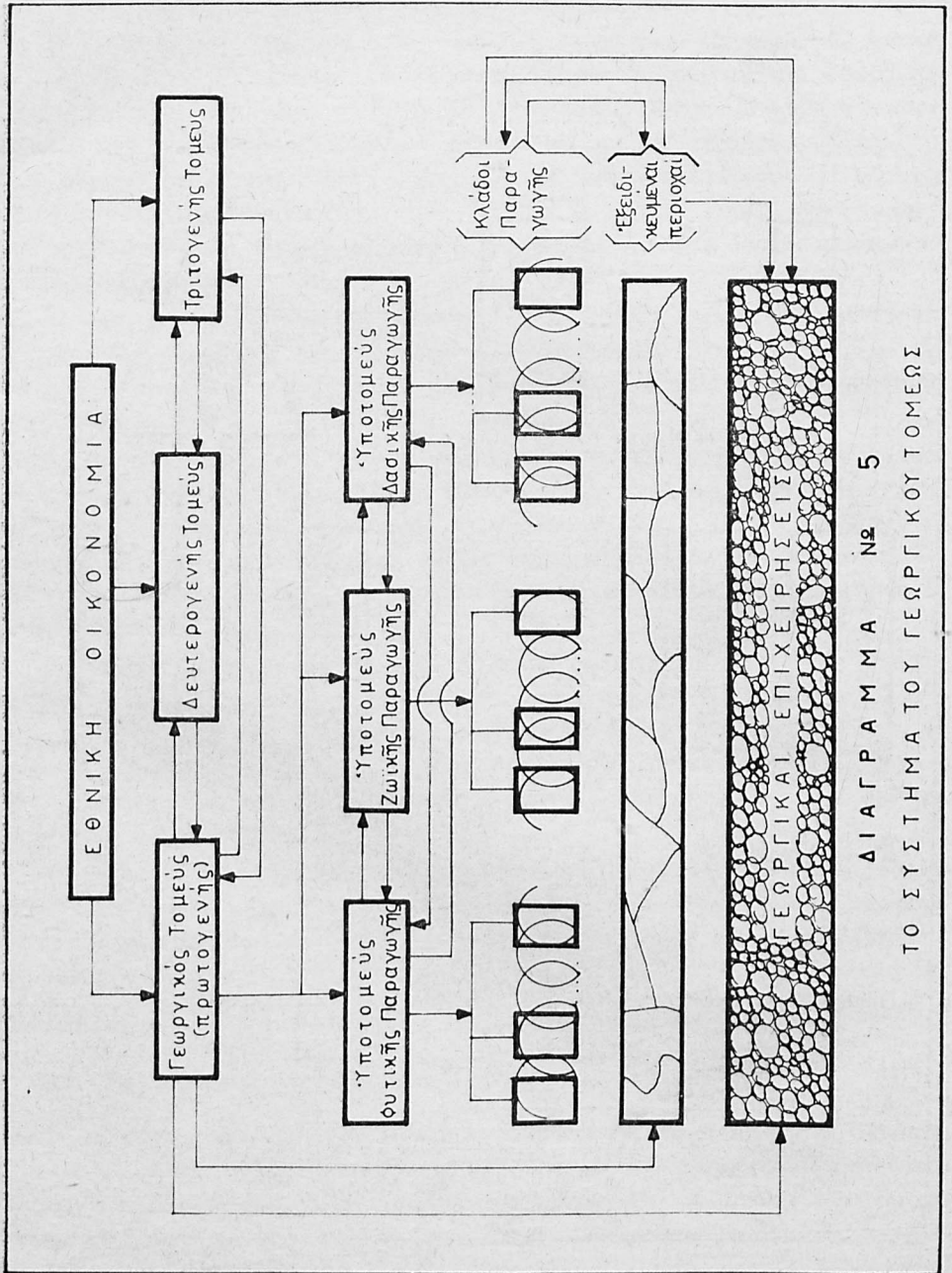
Τὸ σύνολον τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως, νοούμενον ὡς ὑποσύνολον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δύναται νὰ διακριθῆ εἰς ἓν σύστημα ἱεραρχημένων ὑποσυνόλων ἕκαστον τῶν ὁποίων ἐμφανίζει σχετικὴν αὐτοτέλειαν καὶ ὠρισμένην κάθετον καὶ ὀριζοντίαν ἐξάρτησιν ἐκ τῶν ὑπολοίπων. Τὸ σύστημα τοῦτο παρουσιάζεται, σχηματικῶς, εἰς τὸ διάγραμμα 5.

Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι :

(α) Αἱ σχέσεις μετὰ τῶν ὑποσυνόλων πρέπει νὰ εἶναι συμβιβασταί, ὑπὸ τὴν

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΝΕ 4
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΚΟΥ ΤΟΜΕΩΣ

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ Νο 5
ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΚΟΥ ΤΟΜΕΩΣ

έννοιαν ὅτι ἡ ἀριστοποίησις τῆς ἀναμενομένης ὠφελείας, δι' ἐν οἰονδήποτε ὑποσύνολον, δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὴν προσπάθειαν βελτιώσεως τοῦ ἐπιπέδου ἀναπτύξεως τοῦ ὡς πρὸς αὐτὸ προηγουμένου ὑποσυνόλου,

β) Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποσυνόλων τῆς τελευταίας τάξεως εἶναι μέγας.

γ) Αἱ συνολικαὶ δυνατότητες παραγωγῆς εἰς τὸ ἡγετικὸν σύνολον δὲν εἶναι ἀπεριόριστοι καὶ ἡ ἀνταγωνιστικὴ ἰκανότης ἑνὸς ἐκάστου ὑποσυνόλου, εἰς παράλληλον θεώρησιν, εἶναι διάφορος καὶ συνάρτησις τῆς δομῆς τούτου, συνάγεται ὅτι κατὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως ἀναπτύσσεται ἔντονος ἀνταγωνισμὸς εἰς τὴν προσπάθειαν ἰκανοποιήσεως τῶν ἀνθρωπίνων ἀναγκῶν καὶ κατὰ συνέπειαν ἐπέρχεται οἰκονομικο-κοινωνικὴ ἀνισορροπία, διὰ τὴν ἐξομάλυνσιν τῆς ὁποίας ἀπαιτεῖται ἰδιαίτερα παρέμβασις τῶν ἐκάστοτε ἡγετικῶν ὑποσυνόλων πρὸς τὰ ἱεραρχικῶς κατώτερα ὑποσύνολα. Ἡ παρέμβασις αὕτη σκοπεῖ :

Εἰς τὴν αὔξησιν τῆς συνολικῆς παραγωγικῆς δυναμικότητος τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως ἐκ τῆς διαθεσίμου τοιαύτης τῆς Οἰκονομίας καὶ

Εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ἀνταγωνιστικῆς ἰκανότητος τῶν ἀσθενεστέρων ὑποσυνόλων, διὰ καθορισμὸν ἑνὸς γενικοῦ πλαισίου ἀρχῶν, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἕκαστον ὑποσύνολον, εἰς παράλληλον θεώρησιν, δύναται νὰ ἀναπτύξη ἀδεσμεύτως τὴν δρᾶσιν του πρὸς ἀριστοποίησιν τῆς ὠφελείας. Τοῦτο ἔχει ἰδιαίτεραν σημασίαν διότι ἐπιτρέπει τὴν βελτίωσιν τοῦ γενικοῦ ἐπιπέδου κοινωνικῆς εὐημερίας τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἄνευ αὐξήσεως τῆς συνολικῆς παραγωγικῆς δυναμικότητος τούτου, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ θεμελιώδους ψυχολογικοῦ νόμου, κατὰ τὸν ὅποιον ἡ ὀριακὴ κοινωνικὴ εὐημερία εἶναι φθίνουσα συνάρτησις τοῦ ἐπιπέδου εἰσοδήματος. Εἰς τὰ πλαίσια τῆς προσπαθείας ταύτης εὐρίσκει πλήρη αἰτιολόγησιν ἢ παρέμβασις πρὸς ἐξασφάλισιν εὐνοϊκῶν ὄρων χρηματοδοτήσεως τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως, διαφορισμὸν τῶν ὄρων αὐτῶν ἀναλόγως τῶν εἰδικωτέρων κατηγοριῶν χρηματοληπτῶν καὶ σύμμετρον κατανομὴν τῶν περιορισμένων κεφαλαίων εἰς τοὺς χρηματολήπτας, ἀναλόγως τῶν ἐπιδιωκομένων εἰδικωτέρων στόχων (1).

3.4. Τὸ οἰκονομικὸν Πρόβλημα τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως

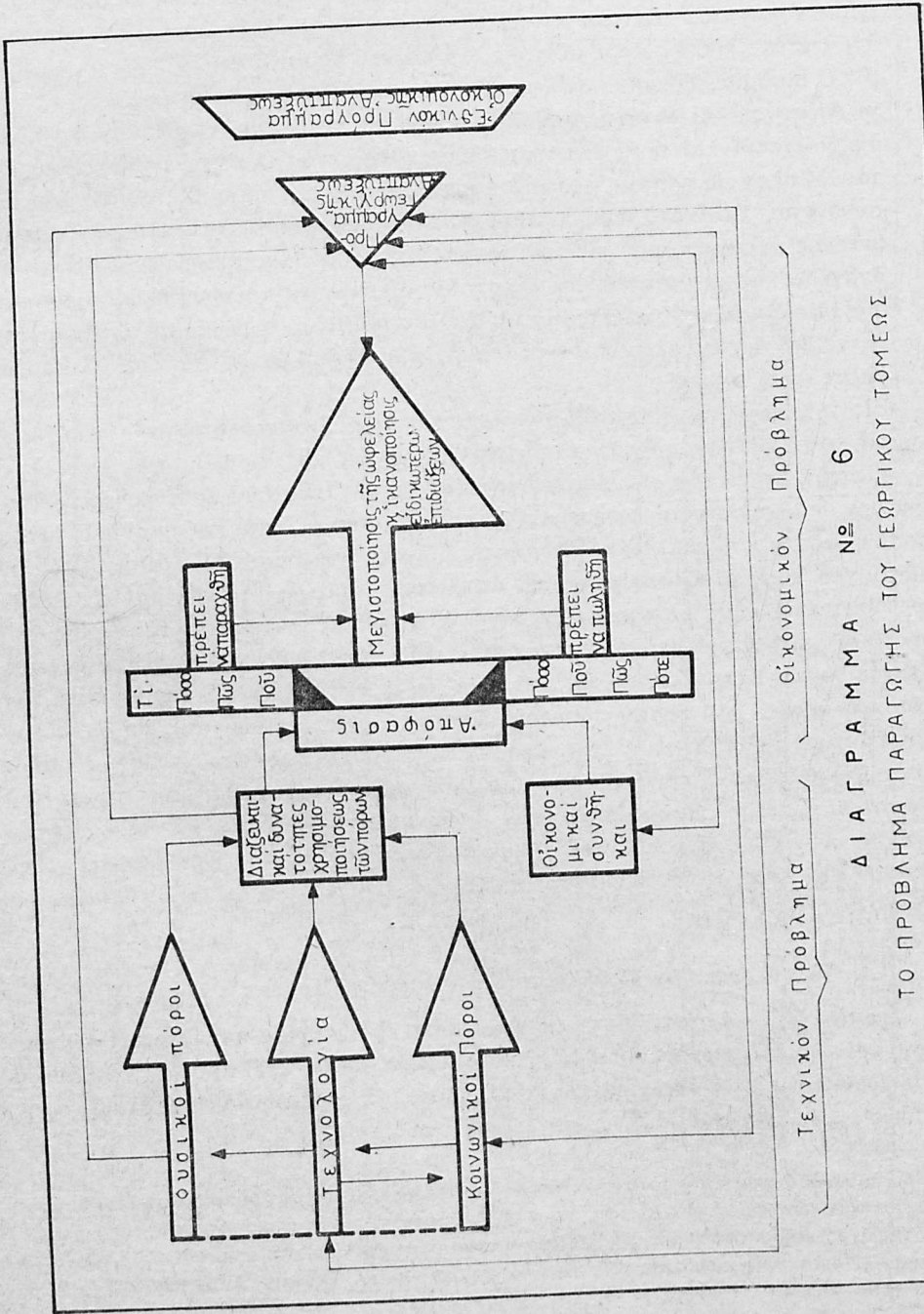
Ἐκ τῶν ὄσων διετυπώθησαν συνάγεται ὅτι ἡ ἀνάλυσις καὶ διερεῦνησις τῆς δομῆς καὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὴν ἀνάλυσιν καὶ διερεῦνησιν ἑνὸς οἰκονομικοῦ προβλήματος δυναμένου νὰ παρασταθῇ σχηματικῶς εἰς τὸ διάγραμμα 6.

1. Εἶναι ἀξιοσημεῖωτον τὸ γεγονός ὅτι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1930, εἰς τὴν συνελθοῦσαν ἐν Βαρσοβίᾳ διάσκεψιν τῶν γεωργικῶν Χωρῶν, εἶχεν πλήρως ἀναγνωρισθῆ ἡ σπουδαιότης τῆς ὀργανώσεως τῆς ἀγροτικῆς πίστεως διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν οἰκονομικῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως. Ἡ διάσκεψις καθώρισε τρία βασικὰ σημεῖα (βλέπε ἔκθεσιν Διοικητοῦ ΑΤΕ, 1930, σελίς 12) :

Ὅργάνωσιν διαθέσεως τῶν γεωργικῶν προϊόντων.

Μείωσιν τοῦ κόστους παραγωγῆς.

Ὅργάνωσιν τῆς ἀγροτικῆς πίστεως ὡς προϋπόθεσιν ἐπιτυχίας καὶ τῶν δύο πρώτων.

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ Νο 6
ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΚΟΥ ΤΟΜΕΩΣ

Ἐκ τοῦ διαγράμματος τούτου συμπεραίνεται ὅτι ἡ ἀντιμετώπισις τῆς τεχνικῆς πλευρᾶς τῆς παραγωγῆς, ἐνῶ ἀποτελεῖ ἀναγκαίαν συνθήκην διὰ τὴν ἀναζήτησιν τῆς βελτίστης λύσεως εἰς τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα, δὲν ἀποτελεῖ, ταυτοχρόνως, καὶ ἐπαρκῆ συνθήκην βελτιώσεως τῆς κοινωνικῆς εὐημερίας, ἀλλὰ ἀπαιτεῖ ἀξιολόγησιν καὶ ἐπιλογὴν βάσει τῶν εἰδικωτέρων ἐπιδιώξεων τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος. Τοῦτο ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν διὰ τὸ Ἴδρυμα Χρηματοδοτήσεως τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως διότι αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἀποστολὴν ἔχει. Νὰ ἀξιολογήσῃ τὰς ὑφισταμένας διαζευκτικὰς τεχνικὰς δυνατότητας παραγωγῆς, ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῶν γενικῶν καὶ εἰδικῶν ἐπιδιώξεων τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος, ὡς αὗται δίδονται καὶ διαρκῶς ἀναπροσαρμόζονται εἰς τὰ ἐκάστοτε Προγράμματα Γεωργικῆς Ἀναπτύξεως καὶ μέσῳ τῶν κεφαλαίων, νὰ δημιουργήσῃ συνθήκας ἐφαρμογῆς, εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν ὑποσυνόλων τοῦ Τομέως, τῶν καταλλήλων μεθόδων παραγωγῆς τῶν προϊόντων ἐκείνων, διὰ τῶν ὁποίων μεγιστοποιεῖται ἡ ὠφέλεια ἑνὸς ἐκάστου καὶ ταυτοχρόνως προάγεται, προσχεδιασμένως, τὸ ἐπίπεδον κοινωνικῆς εὐημερίας τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ.

II. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΚΟΥ ΤΟΜΕΩΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

4. Ὑφισταμένη Κατάστασις εἰς τὸ Κύκλωμα Χρηματοδοτήσεως

4.1. Χρηματολήπται

Χρηματολήπται εἶναι τὸ σύνολον τῶν Γεωργικῶν Ἐκμεταλλεύσεων τῆς Χώρας, ἐκ τῶν ὁποίων μικρὸς μόνον ἀριθμὸς, κατὰ τὴν τελευταίαν 10ετίαν, ὠργανώθη ἐπὶ τῇ βάσει ἐπιχειρηματικῶν κριτηρίων, ἐνῶ τὸ πλεῖστον κατατάσσεται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν οἰκογενειακῶν ἐκμεταλλεύσεων, πολλαὶ τῶν ὁποίων, ἀκόμη καὶ σήμερον, τελοῦν ὑπὸ καθεστῶς κλειστῆς οἰκονομίας. Εἶναι γνωστὸν ὅτι αἱ Γεωργικαὶ Ἐκμεταλλεύσεις τῆς Χώρας μας τελοῦν ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν δύο, βασικῶς, δυσμενῶν διαρθρωτικῶν χαρακτηριστικῶν, τοῦ μικροῦ μεγέθους καὶ τοῦ κατατεμαχισμοῦ τῆς καλλιεργουμένης γῆς. Ἡ εἰκὼν τῶν Γεωργικῶν Ἐκμεταλλεύσεων ὡς πρὸς τὰ δύο αὐτὰ χαρακτηριστικὰ ἐμφανίζεται εἰς τὸν πίνακα Ν^ο 1.

Βάσει τῶν προαναφερθέντων διαρθρωτικῶν χαρακτηριστικῶν τῶν Γεωργικῶν Ἐκμεταλλεύσεων, τὰ ἀποτελέσματα τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως, μετρούμενα διὰ τοῦ δείκτου τῆς μέσης ὀλικῆς παραγωγικότητος τῆς γεωργικῆς γῆς καὶ τῆς ἐργασίας, ὑστεροῦν τῶν ἀντιστοίχων τῶν Χωρῶν τῆς Ε.Ο.Κ. καὶ ἐμφανίζονται, ὁμοῦ μετὰ τῶν σχέσεων γῆ/γεωργικὸν ἐργατικὸν δυναμικὸν καὶ γῆ/πληθυσμὸς, εἰς τὸν πίνακα Ν^ο 2.

Παρ' ὅτι ὑφίστανται, μεταξύ τῶν Χωρῶν, διαφοραὶ εἰς τὸν ὅρισμόν τῆς γεωργικῆς γῆς (ὡς ἐκ τῆς ἐγκαταλείψεως τῶν ὀριακῶν ἐκτάσεων εἰς βαθμὸν διάφορον κατὰ χώραν), εἰς τὸ κόστος ζωῆς καὶ εἰς τὴν σχέσιν μεταξύ τιμῶν προϊόντων καὶ συντελεστῶν παραγωγῆς, ἐν τούτοις τὰ ἀποτελέσματα εἶναι ἐνδεικτικὰ τῆς σχετικῆς θέσεως τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως εἰς τὰ πλαίσια τῶν Χωρῶν τῆς Ε.Ο.Κ. Εἰδι-

Πίναξ Ν^ο 1

Αί Γεωργικαί Ἐκμεταλλεύσεις Ἀναλόγως Μεγέθους καὶ Κατατεματισμοῦ
(ἀπογραφή 1961)

Μέγεθος εἰς στρέμματα	Ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (ἀθροιστικῶς).		Μέσος μέγεθος εἰς στρέμματα κατὰ ἐκμετάλ- λευσιν	Μέσος ἀριθμὸς τεμαχίων ἀνά ἐκμετάλλευσιν
	Τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Γεωργικῶν Ἐκμε- ταλλεύσεων	Τῆς Γεωργικῆς γῆς		
0	1,5	—	—	—
1 - 2	5,7	0,2	1,7	1,5
3 - 4	11,5	0,8	3,5	2,2
5 - 9	24,2	2,5	6,8	3,3
10 - 19	45,2	12,8	14,0	5,1
20 - 29	61,1	24,7	23,0	6,9
30 - 39	72,9	37,2	33,7	8,3
40 - 49	81,2	48,7	43,6	9,5
50 - 59	86,7	58,1	53,5	10,6
60 - 79	93,1	71,7	57,4	14,0
80 - 99	96,0	89,8	87,4	6,5
100 - 199	89,35	93,4	128,0	18,2
200 - 499	99,94	98,5	269,0	3,0
500 ≤	100,0	100,0	850,0	15,8
Σύνολον	1.156.172	36.732.756	31,8	7,1

Πίναξ Ν^ο 2

Μέση Ὀλική Παραγωγικότης Γεωργικῆς Γῆς καὶ Ἔργασίας
Ἡ Γῆ ὡς πρὸς τὴν Ἔργασίαν καὶ τὸν Συνολικὸν Πληθυσμὸν

Χῶραι	Γεωργικὴ γῆ, στρέμματα ἀνά :		Ἀκαθάριστος ἀξία γεωργικῆς παραγωγῆς, δρχ. ἀνά :	
	οἰκονομικῶς ἐνεργὸν ἄτομον	κεφαλὴν πληθυσμοῦ	στρέμμα	οἰκονομικῶς ἐνεργὸν ἄτομον
Βέλγιον	84	0,9	3.000	150.000
Γαλλία	110	3,9	1.250	140.000
Δ. Γερμανία	53	1,3	2.000	105.000
Ἰταλία	53	2,9	1.500	80.000
Ὁλλανδία	65	0,7	3.000	200.000
ΕΟΚ	73	—	2.150	155.000
Ἑλλάς	20	4,4	1.200	25.000
Ἑλλάς/ΕΟΚ	28 %	—	55 %	16 %

κώτερον ἐκ τῶν στοιχείων τούτων προκύπτει ὅτι τὸ πρόβλημα εἰς τὴν Χώραν μας
δὲν εἶναι τόσοσιν ἢ στενότης γεωργικῆς γῆς ὡς πρὸς τὸν συνολικὸν πληθυσμὸν

ἀλλὰ κυρίως ἡ στενότης γεωργικῆς γῆς ὡς πρὸς τὸν ἐνεργὸν γεωργικὸν πληθυσμὸν καὶ ἡ μικρὰ παραγωγικότης τῆς γεωργικῆς γῆς, συνεπεῖα μὴ ἐφαρμογῆς εἰσέτι ἑνὸς συστήματος ἐντατικῆς ἐκμεταλλεύσεως ταύτης, διὰ τῆς ὁποίας θὰ διευκολύνετο καὶ ἡ διαδικασία βαθμιαίας ἐγκαταλείψεως τῶν ὀριακῶν ἐδαφῶν.

Πέραν τῶν γενικῶν αὐτῶν πληροφοριῶν καὶ τῶν δεδομένων τὰ ὁποῖα προκύπτουν ἐκ μεμονωμένων Μελετῶν, αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν εἰς περιορισμένες περιοχὰς καὶ ἐσχεδιάσθησαν πρὸς ἐξυπηρέτησιν εἰδικῆς, κατὰ περίπτωσιν, σκοπιμότητος, δὲν ὑφίσταται συστηματικὴ προσπάθεια ἐν πρὸς ἐξελίξει διερεῦνησιν καὶ γνῶσιν, εἰς βάθος, τῶν Γεωργικῶν Ἐκμεταλλεύσεων, εἰς τρόπον ὥστε νὰ προγραμματισθοῦν ἐπὶ στερεᾶς βάσεως αἱ παρεμβάσεις πρὸς διαφοροποίησιν τῆς δομῆς καὶ τῶν λειτουργιῶν των. Οὕτω δὲν γνωρίζομεν τὸ ὕψος καὶ τὴν φύσιν τῶν ἐπενδεδυμένων κεφαλαίων κατὰ τύπον γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ κατὰ συνέπειαν ἀγνοοῦμεν τὴν λανθάνουσαν παραγωγικὴν δυναμικότητα τούτων. Δὲν γνωρίζομεν τὸ σύστημα διαδοχῆς τῶν Γεωργικῶν Ἐκμεταλλεύσεων καὶ ἀκόμη περισσότερον, τὰς προϋποθέσεις, τὸ κόστος καὶ τὰς λοιπὰς συνεπειὰς τῆς προσπάθειας μειώσεως τοῦ ἀριθμοῦ των καὶ τῆς μεταβιβάσεως τῆς ὑποδομῆς τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἑτέραν.

Ὡς ἔχει σήμερον ἡ κατάστασις, αἱ Γεωργικαὶ Ἐκμεταλλεύσεις, ὡς χρηματολήπται, διαμορφώνουν τὸ τελικὸν ὕψος χρηματοδοτήσεως τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως, χωρὶς νὰ εἶναι βέβαιοι, ὡς ἐξηγεῖται κατωτέρω, ὅτι ἀπορροφῶν τὸ ὕψος ἐκεῖνο τῆς χρηματοδοτήσεως τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν προκαθορισμένων ποσοτικῶν, χωροταξικῶν, ὀργανωτικῶν καὶ διαρθρωτικῶν στόχων τοῦ Προγράμματος Γεωργικῆς Ἀναπτύξεως. Πράγματι, αἱ Γεωργικαὶ Ἐκμεταλλεύσεις, προβάλλουν, ὑπὸ καθεστῶς περιορισμένων δυνατοτήτων ὀρθολογικῆς ὀργανώσεως, ὡς ἐκ τῶν ἀναφερθέντων δυσμενῶν διαρθρωτικῶν χαρακτηριστικῶν, τὰς θεωρουμένας ὡς ἀναγκαίας νὰ ἐκτελεσθοῦν βελτιώσεις καὶ κατὰ συνέπειαν καθορίζουν, κατὰ βάσιν, τὰ ἀντικείμενα χρηματοδοτήσεως. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ ρόλος τοῦ χρηματοδότη συνίσταται εἰς τὴν παροχὴν τεχνικῆς καὶ οἰκονομικῆς ὑποστηρίξεως πρὸς πραγματοποίησιν τῆς αἰτηθείσης βελτιώσεως, ἡ ὁποία, ἐνῶ συμβάλλει εἰς τὴν αὔξησιν τῶν εἰσοδημάτων τῆς ἐκμεταλλεύσεως, δὲν ἐγγυᾶται συσσωρευσιν κεφαλαίου εἰς ποσότητες καὶ μορφήν τοιαύτην ὥστε, εἰς τὰ πλαίσια καὶ τῆς ὑφισταμένης λανθανούσης παραγωγικῆς δυναμικότητος τῆς ἐκμεταλλεύσεως, νὰ δημιουργηθοῦν συνθήκαι ἐπιτεύξεως τοῦ βελτίστου ἀποτελέσματος.

4.2. Χρηματοδότης

Χρηματοδότης τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως εἶναι τὸ Ἴδρυμα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τὸ ὁποῖον, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ καταστατικοῦ του, τῶν σχετικῶν νομοθετημάτων καὶ τῆς νομολογίας, ἀποτελεῖ Ἀυτόνομον Τραπεζικὸν Ὄργανικὸν Κοινοφελοῦς Χαρακτῆρος ὑπὸ μορφήν Νομικοῦ Προσώπου Ἰδιωτικοῦ Δικαίου. Σκοπὸς του εἶναι ὁ χειρισμὸς τῆς πίστεως πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ Γεωργικοῦ

Προγράμματος του Κράτους, εν συνεργασία μετά των Κρατικών Γεωργικών Ύπηρεσιών. Μία περιληπτική περιγραφή όρισμένων στοιχείων επί της δράσεως της Ἀγροτικής Τραπεζης, εμφανίζεται ὡς κάτωθι :

(α) Αἱ βραχυπρόθεσμοι χορηγήσεις ἐπὶ Φυσικῆς καὶ Ζωϊκῆς παραγωγῆς ὡς ποσοστὸν % τῆς Ἀκαθάριστου ἀξίας ταύτης. (Τὰ ποσὰ εἰς δισεκατομμύρια δρχ.).

Ἔτος	Χορηγήσεις διὰ Φυτικὴν καὶ Ζωϊκὴν παραγωγὴν	Ἀκαθάριστος ἀξία Φυτικῆς καὶ Ζωϊκῆς παραγωγῆς	Αἱ χορηγήσεις ὡς ποσοστὸν % τῆς ἀκαθάριστου ἀξίας παραγωγῆς
1967	7,9	53,8	14,7
1968	9,1	51,4	17,7
1969	10,0	56,5	17,6
1970	11,5	61,1	18,8
1971	13,0	63,0	20,6

(β) Ἡ συνολικὴ χρηματοδότησις καὶ ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ μέγεθος τῶν Δανείων Μ καὶ Μ Προθεσμίας. (Τὰ ποσὰ εἰς δισεκατομμύρια δρχ.).

Ἔτος	Χρηματοδοτήσεις :		Σύνολον	Ἀριθμὸς Δανείων Μέσης καὶ Προθεσμίας (εἰς χιλ.)	Μέσον μέγεθος δανείου (χιλ. δρχ.).
	Μεσομακρο-πρόθεσμοι	Βραχυ-πρόθεσμοι			
1964	1 4	6,6	8 0	159	8,9
1965	1,7	7,5	9,2	127	13,2
1966	1,8	7,7	9,5	130	13,8
1967	3,0	8,0	11,0	167	18,0
1968	4,6	9,1	13,7	210	21,7
1969	4,5	10,2	14,7	199	22,6
1970	4,9	11,7	16,6	198	24,4
1971	5,8	13,3	19,1	166	35,1
1972	8,6	13,8	22,4	185	46 5

(γ) Ἀριθμὸς ὑπαλλήλων καὶ σχέσις τούτου πρὸς τὰς χρηματοδοτήσεις.

Ἔτος	Ἀριθμὸς ὑπαλλήλων	Χρηματοδοτήσεις κατὰ ὑπάλληλον (ἑκατομ. δρχ.).
1964	4.470	1,8
1965	4.771	1,9
1966	5.316	1,8
1967	4.946	2,2
1968	4.854	2,8
1969	4.854	3,0
1970	5.021	3,3
1971	5.059	2,8

(δ) Εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὰ ἀποτελέσματα τῆς χρηματοδοτήσεως ἐπὶ τῶν χρηματοληπτῶν, τῶν Γεωργικῶν Ἐκμεταλλεύσεων, δὲν ὑφίσταται ἀμφιβολία ὅτι σημειοῦται μέγας βαθμὸς ἀποτελεσματικότητος εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν εἰς χρηματοδότησιν, ὡς αὗται προσδιορίζονται καὶ αἰτοῦνται ὑπὸ τῶν Γεωργικῶν Ἐκμεταλλεύσεων. Ἐὰν ὅμως χρησιμοποιοιθῇ ὡς μέτρον τοῦ ἀποτελέσματος ἢ προσχεδιασμένη συμβολὴ τῆς χρηματοδοτήσεως εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῶν ποσοτικῶν, ὀργανωτικῶν καὶ θεσμικῶν στόχων τοῦ Προγράμματος Γεωργικῆς Ἀναπτύξεως, ὡς οὗτοι καθορίζονται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς περιόδου δράσεως, τότε, ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας, τὸ ἀποτέλεσμα δὲν εἶναι μετρήσιμον, ἐλλείψει σημείου ἀναφορᾶς. Ἡ ἠϋξημένη χρηματοδότησις τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως διὰ τὴν ἐκάστοτε ἐπομένην χρονικὴν περίοδον δὲν κατοχυρώνει, κατ' ἀνάγκην, καὶ μεγαλυτέραν ἀποτελεσματικότητα τῆς χρηματοδοτήσεως διὰ τὴν περίοδον αὐτήν, διότι δὲν ὑφίσταται μηχανισμὸς ἐλέγχου τῆς συμβολῆς τῆς ἠϋξημένης χρηματοδοτήσεως εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῶν προκαθορισθέντων στόχων. Ἀντιθέτως τὸ καθεστῶς χρηματοδοτήσεως, κατὰ βάσιν, μεμονωμένων βελτιώσεων, ἐνδέχεται νὰ προκαλῇ συσσώρευσιν κεφαλαίου, εἰς ποσότητα καὶ μορφήν, ἐκεῖ ὅπου μία συστηματικώτερα γενικὴ θεώρησις τῆς περιπτώσεως, βάσει σαφῶν ὄρων ἐντολῆς, νὰ ἀπεδείκνυε τὴν συσσώρευσιν ταύτην ἀντιοικονομικὴν. Ἡ ἀκολουθουμένη νὰ ἀπεδείκνυε τὴν συσσώρευσιν ταύτην ἀντιοικονομικὴν. Ἡ ἀκολουθουμένη τακτικὴ ὀφείλεται, κυρίως, εἰς τὴν ἔλλειψιν Σχεδίων Ἀναπτύξεως Κλάδων Παραγωγῆς, ἢ ὅποια δὲν ἐπιτρέπει τὴν σύνταξιν ἀντιστοίχων Σχεδίων Χρηματοδοτήσεως τὰ ὅποια, ἐγκρινόμενα ἀρμοδίως, θὰ ἐφηρμόζοντο ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς ὑπὸ καθεστῶς οὐσιαστικῆς αὐτονομίας καὶ προκαλεῖ ἀδυναμίαν ὀργανικῆς ἐντάξεως τῆς δράσεως τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς εἰς τὸ κύκλωμα προγραμματισμοῦ τῆς Γεωργικῆς Ἀναπτύξεως.

5. Μελλοντικὴ Κατάστασις εἰς τὸ Κύκλωμα Χρηματοδοτήσεως

5.1. Μελλοντικὴ Εἰκὼν τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως Βάσει τοῦ Σχεδίου Προτύπου Μακροχρονίου Ἀναπτύξεως τῆς Ἑλλάδος

5.1.1. Οἱ Βασικοὶ Στόχοι

Ἐπὶ τῆς ἐπισημῆς ἐπίσημον κείμενον, τὸ ὁποῖον διαγράφει τὴν ἀκολουθητέαν, εἰς γενικὰς γραμμάς, Οἰκονομικὴν Πολιτικὴν, πρὸς σύμμετρον ἀνάπτυξιν ἐνὸς ἐκάστου τῶν Τομέων τῆς Οἰκονομίας. Τὸ κείμενον τοῦτο εἶναι τὸ Σχέδιον Προτύπου Μακροχρονίου Ἀναπτύξεως τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει τὴν φιλοσοφίαν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς προσεχοῦς 20ετίας καὶ δίδει τὰς κατευθύνσεις βάσει τῶν ὁποίων θὰ συνταχθοῦν τὰ Γενικὰ καὶ Τομεακὰ Προγράμματα Ἀναπτύξεως τῆς ἀρξαμένης καὶ τῶν δύο ἐπομένων πενταετιῶν. Εἰς τὸ κείμενον τοῦτο στηρίζεται ἢ ἐν συνεχείᾳ παρουσιάσις ὀρισμένων μεγεθῶν, ἀφορώντων εἰς τὴν ἐπιδιωκομένην μελλοντικὴν κατάστασιν τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως τῆς Οἰκονομίας :

(α). Χρήσις Ἐδάφους

Λεπτομέρειαι	Ἐφισταμένη κατάσταση Ἔτος 2000	
Γεωργικὴ Γῆ : Ἐκατομ. στρέμματα	37	25
% τῆς συνολικῆς γῆς	30%	19%
Βοσκότοποι : Ἐκατομ. στρέμματα	20	34
% τῆς συνολικῆς γῆς	15%	26%
Δάση : Ἐκατομ. στρέμματα	27	36
% τῆς συνολικῆς γῆς	21%	27%

(β). Χρησιμοποίησις Ἐτησίου Ὑδατικοῦ Δυναμικοῦ

Ἔτος	Ἐτήσιον Ὑδατικὸν Δυναμικὸν (ἐκατ. Μ ³)	Ὑδατικὸν Δυναμικὸν Ἐκατομ. Μ ³	Χρησιμοποιούμενον εἰς τὴν Γεωργίαν Δείκτης	Ποσοστὸν % τοῦ συνόλου
1970	64.000	2.423	100	3,8
1987	64.000	7.650	315	11,9
2000	64.000	11.240	463	17,5

(γ). Πληθυσμιακὰ Στοιχεῖα (ἐκατομμύρια)

Λεπτομέρειαι	1971	1987	2000
Ἀπαισιόδοξος πρόβλεψις	8,8	9,8	10,9
Αἰσιόδοξος πρόβλεψις	8,8	10,2	11,6
Ἐργατικὸν Δυναμικὸν :			
- Σύνολον Οἰκονομίας	3,4	4,0	4,7
- Πρωτογενῆς Παραγωγή : Ἄτομα	1,4	0,8	—
Ποσοστὸν %	42%	20%	—
Ἐτήσιος ρυθμὸς μεταβολῆς		3,6%	—

(δ). Ἐθνικὴ Παραγωγή

Λεπτομέρειαι	1972	1987
Ἐγχώριον Προϊόν : Σύνολον Οἰκονομίας (δισεκατομμύρια)	290	800
Κατὰ κεφαλὴν (δολ.)	1100	2600
Ἐτήσιος ρυθμὸς μεταβολῆς		7%
Ἐγχώριον Προϊόν : Πρωτογενοῦς Παραγωγῆς :		
Δισεκατομ. δρχ.	48	75
Ποσοστὸν % συνόλου	17%	9%
Ἐτήσιος Ρυθμὸς μεταβολῆς		3%

(ε). Ὁργάνωσις Γεωργικοῦ Τομέως

Λεπτομέρειαι	1972	1987
Ἀριθμὸς Γεωργικῶν Ἐκμεταλλεύσεων	1.100.000	440.000
Ἐνεργός, Οἰκονομικῶς, Γεωργικὸς Πληθυσμὸς	1.350.000	800.000
Ἐκτασις Γεωργικῆς Γῆς (στρέμματα) : Σύνολον	37.000.000	25.000.000
Ἄρδευομένη	20%	60%
Μέσον Μέγεθος Γεωργικῶν Ἐκμεταλλεύσεων (στρέμματα)	32	62
Μέσος ἀριθμὸς τεμαχίων ἀνά ἐκμετάλλευσιν	7,1	4,5
Ἐνεργὰ ἄτομα ἀνά ἐκμετάλλευσιν	1,2	1,8

Ἐκ τῶν στοιχείων τούτων συνάγεται ὅτι αἱ βασικώτεροι ἐπιδιώξεις εἶναι :

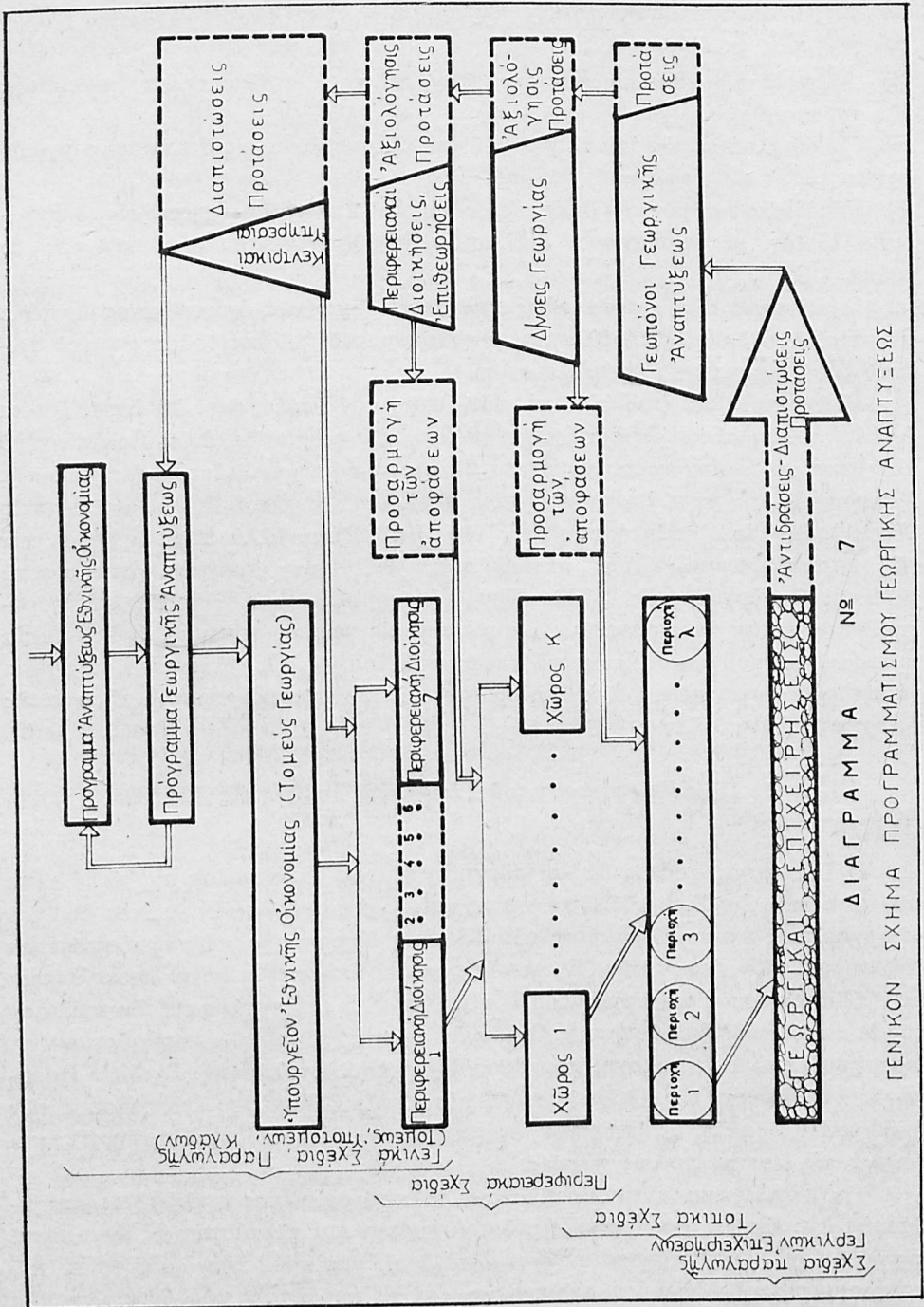
- (α) Συγκέντρωσις τῆς γεωργικῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος εἰς τὰς πεδινὰς καὶ γονίμους ἐκτάσεις.
- (β) Αὐξήσις τῶν ἀρδευομένων ἐκτάσεων καὶ κατὰ συνέπειαν ἐντατικοποίησις τῆς παραγωγῆς.
- (γ) Ὑποδιπλασιασμός τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ ἐξαρτωμένου, εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν ἀπασχόλησιν, ἐκ τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως.
- (δ) Ὑποδιπλασιασμός τῆς σχετικῆς θέσεως τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως εἰς τὸ Ἐγχώριον Προϊόν, μὲ ταυτόχρονον διπλασιασμόν τῆς ἀπολύτου συμβολῆς του εἰς τοῦτο.
- (ε) Συγκέντρωσις τῆς προσπάθειάς εἰς ἐπιχειρηματικῶς ὀργανωμένας μονάδας, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς προβλέπεται μικρότερος τοῦ ἡμίσεος τοῦ σημερινοῦ ἀριθμοῦ τῶν Γεωργικῶν Ἐκμεταλλεύσεων.

Αἱ ἀναφερθεῖσαι ἐπιδιώξεις εἰς τὸν Γεωργικὸν Τομέα, παρ' ὅτι ἐμφανίζονται ὡς λίαν τολμηραὶ καὶ ὡς ἐγγίζουσαι τὰ ὅρια τῆς φαντασίας, ἐν τούτοις εἶναι τὸ ἐλάχιστον τὸ ὅποιον πρέπει νὰ ἐπιτευχθῆ εἰς πρᾶγματι ἐπιδιώκεται ἡ πορεία τῆς Χώρας πρὸς τὴν κατεύθυνσιν κινήσεως τῶν λοιπῶν Εὐρωπαϊκῶν Χωρῶν. Συνεπῶς δὲν τίθεται θέμα συζητήσεως ἐπὶ τῶν ἐπιδιώξεων ἀλλὰ ἐπὶ τῶν μέσων καὶ τῶν παρεμβάσεων διὰ τῶν ὁποίων αὐταὶ θὰ γίνουσι πραγματικότης εἰς τὰ πλαίσια τῶν ἀρχῶν μιᾶς φιλελευθέρας οἰκονομίας. Ὑπὸ τὸ πρίσμα τῶν παρατηρήσεων αὐτῶν περιγράφεται, ἐν συνεχείᾳ, εἰς γενικὰς γραμμάς, ἡ διαδικασία προγραμματισμοῦ ἀναπτύξεως τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ πρέπει νὰ ἐνταχθῆ, ὀργανικῶς, καὶ ἡ ὅλη δρᾶσις τοῦ Ἰδρύματος Χρηματοδοτήσεως τῆς Γεωργικῆς Ἀναπτύξεως.

5.1.2. Ὁ Προγραμματισμὸς τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως εἰς Ἐπίπεδον Μακροοικονομικόν

Ὁ Γεωργικὸς Τομεὺς θὰ λειτουργήσῃ καὶ ὡς ὑποσύνολον εἰς τὰ πλαίσια τοῦ Ἡγετικοῦ Συνόλου τῆς Οἰκονομίας καὶ ὡς ἡγετικὸν σύνολον ἑνὸς ἀριθμοῦ ἱεραρχημένων ὑποσυνόλων, ἤτοι τῶν Κλάδων Παραγωγῆς, τῶν ἐξειδικευμένων ἱεραρχημένων ὑποσυνόλων, ἤτοι τῶν Κλάδων Παραγωγῆς, τῶν ἐξειδικευμένων ἱεραρχημένων καὶ αἰτιολογημένων ἐνοποιήσεων τοῦ συνόλου τῶν Σχεδίων Παραγωγῆς τῶν Γεωργικῶν Ἐπιχειρήσεων, μὲσφ μιᾶς ἐνδιαμέσου ἐνοποιήσεως τῶν ὁμοιογενῶν δραστηριοτήτων τῶν ἐπιχειρήσεων εἰς Κλάδους Παραγωγῆς καὶ τούτων εἰς διακεκριμένους χώρους.

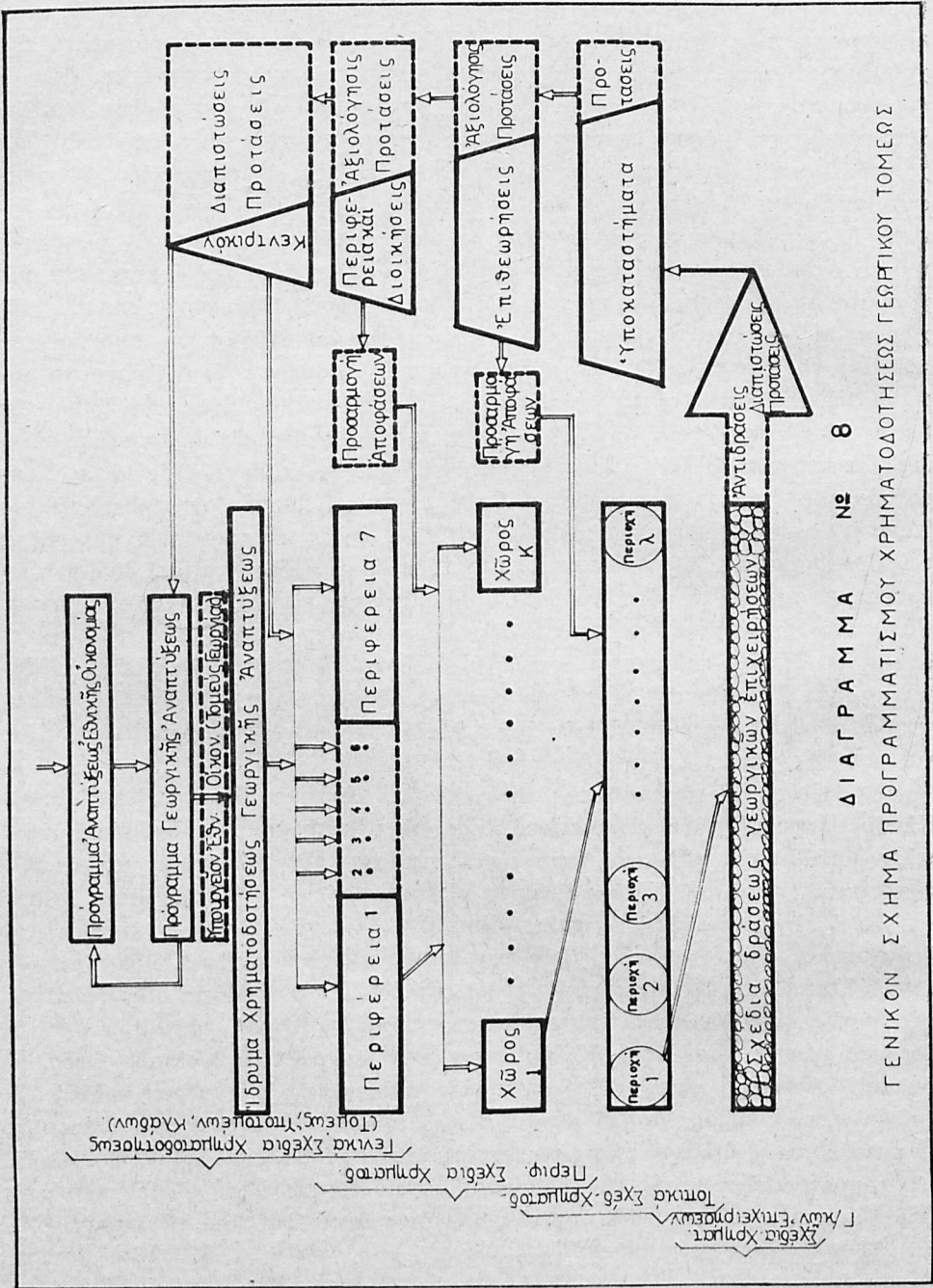
Ὑπὸ τὴν ἐννοίαν αὐτὴν προβλέπεται ἡ λειτουργία ἑνὸς κυκλώματος μεταβιβάσεως ἀποφάσεων, ὄρων ἐντολῆς, διαπιστώσεων καὶ προτάσεων ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸ διάγραμμα 7, τὸ ὅποιον συμφωνεῖ ἀπολύτως πρὸς τὴν διαδικασίαν τοῦ προγραμματισμοῦ, ὡς αὕτη περιγράφεται εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς ἐννοιολογικῆς διερευνήσεως.

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ Νο 7
ΓΕΝΙΚΟΝ ΣΧΗΜΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ

Ἡ προβλεπομένη νὰ ἐφαρμοσθῇ διαδικασία προγραμματισμοῦ τῆς Γεωργικῆς Ἀναπτύξεως εἰς μακροοικονομικὸν ἐπίπεδον ἔχει μεγάλην σημασίαν διὰ τὸ Ἴδρυμα Χρηματοδοτήσεως τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως. Πράγματι, ἡ διαδικασία αὐτὴ προϋποθέτει τὴν ἀνάπτυξιν ἑνὸς παραλλήλου σχήματος προγραμματισμοῦ τῆς χρηματοδοτήσεως, κατὰ τὸ διάγραμμα 8. Βάσει τοῦ σχήματος τούτου ἀποκτᾶ περιεχόμενον ἢ θεώρησις τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως καὶ τῶν ἐπὶ μέρους Κλάδων Παραγωγῆς καὶ χώρων ὑψηλῆς προτεραιότητος διὰ γεωργικὴν ἀνάπτυξιν, ὡς χρηματοληπτῶν. Σήμερον ἡ θεώρησις αὐτὴ στερεῖται νοήματος διότι δὲν ὑφίστανται Σχέδια Ἀναπτύξεως Κλάδων ἢ Χώρων ἐκ τῶν ὁποίων νὰ καθίσταται δυνατὴ ἡ σύνταξις μακροχρονίων καὶ ἐτησίων Σχεδίων Χρηματοδοτήσεως, εἰς τρόπον ὥστε νὰ προσδιορίζεται τὸ ποσόν, οἱ γενικοὶ ὅροι καὶ ἡ κατανομὴ τῆς χρηματοδοτήσεως εἰς τὸν χρόνον, εἰς τοὺς Κλάδους Παραγωγῆς καὶ εἰς τὸν ᾠρον, ὡς συνέπεια τῶν Σχεδίων Παραγωγῆς καὶ ὡς ἀνάγκη καὶ προϋπόθεσις πραγματοποιήσεως τῶν γενικῶν καὶ εἰδικῶν στόχων τούτων. Ἡ ἐπικρατοῦσα σήμερον τακτικὴ κατὰ τὴν ὁποίαν προσδιορίζεται τὸ ἐτήσιον ὕψος τῶν Ἰδιωτικῶν Γεωργικῶν Ἐπενδύσεων, διὰ μιᾶς ἀπλῆς προϋπολογιστικῆς διαδικασίας, μέσῳ ἀθροίσεως τῶν προβλέψεων τῶν Περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰδρύματος Χρηματοδοτήσεως καὶ μιᾶς ἐσκεμμένης προσαρμογῆς τοῦ προκύπτοντος ἀθροίσματος βάσει ὀρισμένων κριτηρίων, ἐνῶ δίδει λύσιν εἰς τὴν ἐκ τῶν ἐνόνητων διαμόρφωσιν τοῦ Προγράμματος Ἰδιωτικῶν Γεωργικῶν Ἐπενδύσεων, δὲν ἀποτελεῖ διαδικασία προγραμματισμοῦ. Αἱ οὕτω προβαλλόμεναι ἀνάγκαι εἰς κεφάλαια δὲν δύνανται ν' ἀποτελέσουν ἀναμφισβήτητον στοιχεῖον διὰ τὰ ὄργανα Νομισματικῆς Πολιτικῆς, δεδομένου ὅτι δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ προβολὴ τῶν συνεπειῶν τῆς μὴ υἱοθετήσεως τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐπὶ τῶν συγκεκριμένων στόχων τῶν Σχεδίων Παραγωγῆς, οἱ ὁποῖοι καὶ ἀποτελοῦν τὸν τελικὸν σκοπὸν τῆς Κυβερνήσεως ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἰδρύματος Χρηματοδοτήσεως.

Παραδείγματα τῆς ἀπόψεως ὅτι, ἐλλεῖπει Σχεδίων Παραγωγῆς, βασικοὶ Κλάδοι Παραγωγῆς δὲν ἀντιμετωπίζονται ὑπὸ μορφὴν μακροοικονομικῶν αὐτοτελῶν μονάδων ὡς χρηματοληπτὰ εἰς τὰ πλαίσια τοῦ κυκλώματος χρηματοδοτήσεως τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως δύνανται ν' ἀναφερθοῦν : Ἡ βοοτροφία, ἡ χοιροτροφία, ἡ πτηνοτροφία, ἡ κονικλοτροφία, ἡ καλλιέργεια πρωϊμῶν κηπευτικῶν, ἡ ἀνθοκομία κλπ. Ἐνῶ εἰς τὸ κύκλωμα χρηματοδοτήσεως τῶν Κλάδων τούτων καταβάλλεται μία φιλότιμος, συνεχῆς καὶ φιλόδοξος προσπάθεια αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς, ἐν τούτοις, δὲν ὑφίστανται συγκεκριμένα Σχέδια, βάσει τῶν ὁποίων ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ προκύπτῃ, δι' ἑνα ἕκαστον Κλάδον, τὸ συνολικὸν ὕψος, οἱ γενικοὶ ὅροι καὶ ἡ κατανομὴ τῆς χρηματοδοτήσεως εἰς τὸν ᾠρον καὶ εἰς τὸν χρόνον καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπὶ μέρους τύπων φορέων παραγωγῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ εἶναι εὐχερῆς ἢ ἐξασφάλισις τῶν ἀναγκαίων κεφαλαίων καὶ βεβαία ἢ συμβολὴ τῆς χρηματοδοτήσεως εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ συνόλου τῶν εἰδικωτέρων ἐπιδιώξεων αἱ ὁποῖαι συνοδεύουν τὸν γενικὸν στόχον αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς.

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ Νο 8

ΓΕΝΙΚΟΝ ΣΧΗΜΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΚΟΥ ΤΟΜΕΩΣ

5.1.3. Ὁ Προγραμματισμὸς τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως εἰς Ἐπίπεδον Μακροοικονομικόν

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν Σχεδίων Ἀναπτύξεως Κλάδων Παραγωγῆς ἢ Χώρων ὑψηλῆς προτεραιότητος διὰ γεωργικὴν ἀνάπτυξιν βασιζέται εἰς τὴν ἐλευθέραν ἐπιχειρηματικὴν πρωτοβουλίαν καταλλήλως προσανατολιζομένην μέσῳ τῶν προβλεπομένων διὰ τῶν Σχεδίων Ἀναπτύξεως μέτρων Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς. Συνεπῶς ἡ ὅλη δραστηριότης εἰς τὸν Γεωργικὸν Τομέα θὰ στηριχθῆ εἰς μονάδας παραγωγῆς ὀργανωμένας ἐπὶ ἐπιχειρηματικῆς βάσεως. Αἱ μονάδες αὗται θὰ προκύψουν διὰ ἐνοποιήσεως καὶ ἀναδιαρθρώσεως τῶν ἤδη ὑφισταμένων. Ἡ σχετικὴ διαδικασία προβλέπει μελέτην καὶ γνῶσιν, εἰς βάθος, τῶν ὑφισταμένων Γεωργικῶν Ἐκμεταλλεύσεων. Διευκρινίζεται δὲ ὅτι ἡ εἰς βάθος γνῶσις τῆς ἐκμεταλλεύσεως δὲν εἶναι ἡ φύλαξις εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Ἰδρύματος Χρηματοδοτήσεως ἐνὸς δελτίου, εἰς τὸ ὁποῖον καταγράφονται ὀρισμένα περιουσιακὰ στοιχεῖα ταύτης, καὶ ἡ ἀπλῆ συσχέτισις τούτων πρὸς τὴν σκοπιμότητα πραγματοποιήσεως ὀρισμένης βελτιώσεως. Γνῶσις τῆς ἐκμεταλλεύσεως σημαίνει : λεπτομερῆς ἀνάλυσις καὶ ἀξιολόγησις τῶν περιουσιακῶν στοιχείων καὶ τῆς λειτουργικότητος τούτων, διαπίστωσις τοῦ βαθμοῦ ἀποτελεσματικότητος καὶ διάγνωσις τῶν αἰτίων τὰ ὁποῖα τὸν προσδιορίζουν, σύγκρισις τῆς ὑφισταμένης παραγωγικῆς δυναμικότητος πρὸς τὸ πρότυπον εἰς τὸ ὁποῖον αὕτη προσιδιάζει, κατὰστρωσις σχεδίου παραγωγῆς πρὸς βελτίωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων καὶ σταδιακὴν προσέγγισιν τοῦ προτύπου, κατὰστρωσις σχεδίου χρηματοδοτήσεως τοῦ σχεδίου παραγωγῆς καὶ δημιουργία εὐνοϊκῶν συνθηκῶν τεχνικῆς καὶ οἰκονομικο-ὀργανωτικῆς ὑποστηρίξεως πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν Σχεδίων Παραγωγῆς.

Ἡ ἐνδεικνυομένη διαδικασία προγραμματισμοῦ τῆς γεωργικῆς ἀναπτύξεως εἰς ἐπίπεδον μικροοικονομικόν ἔχει μεγάλην σημασίαν διὰ τὸ Ἴδρυμα Χρηματοδοτήσεως διότι ἀπαιτεῖ τὴν ἀνάπτυξιν ἐνὸς παραλλήλου συστήματος χρηματοδοτήσεως τὸ ὁποῖον νὰ καθορίζῃ καὶ νὰ καθορίζεται ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Σχεδίου Παραγωγῆς τῆς χρηματοδοτουμένης ἐπιχειρήσεως. Ὑπὸ τὴν ἐννοίαν αὐτὴν ἡ Γεωργικὴ Ἐπιχείρησις, ὡς χρηματολήπτης, δεόν νὰ θεωρηθῆ ὡς ἐν ὀργανικὸν σύνολον παραγωγικῶν δραστηριοτήτων, ὡς ἐν ἐργοστάσιον τὸ ὁποῖον παράγει περισσότερα τοῦ ἐνὸς προϊόντα καὶ ὄχι ὡς περισσότερα τοῦ ἐνὸς ἐργοστάσια, ἕκαστον τῶν ὁποίων, ἀνεξαρτήτως τῶν ἄλλων, παράγει ἐν προϊόν.

Ἐξ ἄλλου, τὸ γεγονός ὅτι, παρὰ τὴν φιλόδοξον ἐπιδίωξιν τῆς μειώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Γεωργικῶν Ἐκμεταλλεύσεων, προκύπτει, τελικῶς, μικρὸν σχετικῶς μέγεθος Γεωργικῶν Ἐπιχειρήσεων (τῆς τάξεως τῶν 60 στρεμμάτων), ἐπιβάλλει ὡς ἀναγκαίαν τὴν μελέτην καταλλήλων σχημάτων «τεχνητῆς» μεγεθύνσεως τούτων, ἵνα δημιουργηθοῦν συνθηκαὶ ἐξωτερικῶν οἰκονομιῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπιτρέψουν τὴν αὔξησιν τῆς ἀνταγωνιστικῆς ἰκανότητος τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ θὰ συμβάλλουν εἰς τὴν ταχύτεραν ἀφομοίωσιν τῶν τεχνολογικῶν ἐφαρμογῶν καὶ εἰς τὸν ἐκσυγχρονισμόν τῆς παραγωγικῆς διαδικασίας. Κατὰ συνέπειαν τὸ σύστημα χρηματοδοτήσεως πρέπει νὰ προσανατολισθῆ καὶ πρὸς

τὴν κατεύθυνσιν καλύψεως τῶν ἀναγκῶν εἰς κεφάλαια ἰδιομόρφων φορέων γεωργικῆς παραγωγῆς, ὡς ἐπίσης καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν πληρεστέρας ἀξιοποιήσεως τῶν συνεταιρικῶν σχημάτων διὰ χρησιμοποίησεως τούτων ὡς χρηματοληπτῶν, ὡς φορέων ἐφαρμογῆς συγκεκριμένου Σχεδίου Παραγωγῆς, ὡς Γεωργικῶν Ἐπιχειρήσεων. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο διευκρινίζεται ὅτι ὁ ὅρος «γεωργικὴ ἐπιχειρήσις» νοεῖται ὡς μονὰς λήψεως ἀποφάσεων πρὸς ἀριστοποίησιν τῆς ὠφελείας ἢ ὁποῖα προκύπτει ἐκ τῆς διαχειρίσεως γεωργικῶν παραγωγικῶν δραστηριοτήτων. Ἐξειδικεύοντας, κατὰ περίπτωσιν, τὴν ὠφέλειαν καὶ ὀρίζοντες ὡς «γεωργικὴν παραγωγικὴν δραστηριότητα» πᾶσαν ὀργανωμένην διαδικασίαν παραγωγῆς, μεταποίησεως καὶ διακινήσεως γεωργικῶν προϊόντων, ὁ ὅρος «Γεωργικὴ Ἐπιχειρήσις» περιλαμβάνει μίαν μεμονωμένην, ὡς συνήθως νοεῖται, γεωργικὴν ἐπιχειρήσιν, μίαν ἐνοποιημένην μορφήν τούτων, μίαν βιομηχανίαν, ἓνα φορέα διακινήσεως προϊόντων, ἓνα φορέα ἀναπτύξεως μιᾶς ἐξειδικευμένης περιοχῆς κλπ. Ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔννοιαν τὸ Ἴδρυμα Χρηματοδοτήσεως τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως ἔχει εἰς τὸ μέλλον δύο ὁμάδας χρηματοληπτῶν :

- (α) Εἰς μακροοικονομικὴν θεώρησιν, τὸν Γεωργικὸν Τομέα, τοὺς Κλάδους Παραγωγῆς καὶ τοὺς Χώρους ὑψηλῆς προτεραιότητος διὰ γεωργικὴν ἀνάπτυξιν καὶ
- (β) Εἰς μικροοικονομικὴν θεώρησιν, τὰς Γεωργικὰς Ἐπιχειρήσεις.

5.2. Μελλοντικὴ Εἰκὼν τοῦ Ἰδρύματος Χρηματοδοτήσεως τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως

5.2.1. Ἡ Ἀνάγκη Προγραμματισμοῦ τῆς Χρηματοδοτικῆς Λειτουργίας

Συμφώνως πρὸς τὰ ὅσα ἐγένοντο παραδεκτὰ κατὰ τὴν ἀνάλυσιν τῆς ἐννοιολογικῆς διερευνήσεως καὶ τῆς μελλοντικῆς εἰκόνας τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως, συνάγεται ὅτι σκοπὸς τοῦ Χρηματοδότου εἶναι ἡ ἄσκησις τῆς Ἀγροτικῆς Πίστεως κατὰ τρόπον συμβάλλοντα εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῶν γενικῶν καὶ εἰδικῶν ἐπιδιώξεων τῶν χρηματοληπτῶν, ὡς αὐταὶ διαγράφονται εἰς τὰ βραχυχρόνια σχέδια ἀναπτύξεως τῶν ἐργασιῶν των. Πρὸς τοῦτο εἶναι ἀπαραίτητον ὅπως τὸ ὅλον ἔργον τοῦ Ἰδρύματος Χρηματοδοτήσεως στηρίζεται εἰς προγράμματα διαμορφούμενα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀντιστοιχῶν Προγραμμάτων Γεωργικῆς Ἀναπτύξεως, πρὸς τὰ ὁποῖα ὄχι μόνον πρέπει νὰ εἶναι ἀπλῶς συμβιβάσιμα, ἀλλὰ ἀποκλειστικαὶ συνέπειαι. Τὸ γεγονός ὅτι τὸ Πρόγραμμα Γεωργικῆς Ἀναπτύξεως μορφοῦται, ὡς πρὸς τὸν χρόνον, εἰς τρία ἐπίπεδα (ἐτήσιον, 5ετές, προοπτικόν), ἕκαστον τῶν ὁποίων ἀποτελεῖ προϋπόθεσιν καὶ συνέπειαν τοῦ ἐτέρου καὶ ὅτι εἰς ἓν ἕκαστον τῶν προγραμμάτων καθορίζονται γενικοὶ καὶ εἰδικοὶ ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ, καθιστᾷ ἐπιβεβλημένον τὸν προγραμματισμὸν τῆς χρηματοδοτικῆς λειτουργίας κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ὑφίσταται σαφῆς διάκρισις καὶ στενὴ ἐξάρτησις καὶ συνέπεια μεταξὺ ἐτησίου, 5ετοῦς καὶ προοπτικοῦ προγράμματος χρηματοδοτήσεως. Ὁ καθορισμὸς ἀντικειμενικῶν σκοπῶν εἰς μίαν ἐκάστην φάσιν σχεδιασμοῦ τῆς χρηματοδοτήσεως ἐπιτρέπει ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸν λεπτομερῆ προγραμματισμὸν τῶν ἀναγκαιούντων μέσων καὶ παρεμβάσεων διὰ τὴν ἐπίτευξιν των, ἀφ' ἐτέρου δὲ τὸν

Έλεγχον τῆς ἀποτελεσματικότητος τῆς ὅλης δράσεως τοῦ Ἰδρύματος Χρηματοδοτήσεως.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρατηρήσεων τούτων διαπιστοῦται ἡ ἀνάγκη ὅπως τὸ Ἴδρυμα Χρηματοδοτήσεως ἴνα δυνηθῇ καὶ χρηματοδοτήσῃ προσχεδιασμένως, βραχυχρονίως καὶ μακροχρονίως, τὸν Γεωργικὸν Τομέα καὶ ἴνα καταστῇ εἰς τὰ πλαίσια τῶν ὑποχρεώσεων του τούτων διαχειριστικῶς καὶ ἐπιστημονικῶς αὐτὸν δύναμον πρέπει νὰ ἐξασφαλίσῃ παγίαν καὶ ὀργανικὴν δυνατότητα ἀναγνωρίσεως, μελέτης, τελικῆς διαμορφώσεως καὶ ἐφαρμογῆς Εἰδικῶν Σχεδίων Χρηματοδοτήσεως.

Ἡ ἐφαρμογὴ μιᾶς τοιαύτης τακτικῆς συνιστᾷ καινοτομίαν καὶ κατὰ συνέπειαν προϋποθέτει τὴν δημιουργίαν τῶν καταλλήλων προϋποθέσεων ἴνα ἐπιτύχῃ. Αἱ προϋποθέσεις αὗται ἀναφέρονται εἰς τὴν διάρθρωσιν τοῦ Ἰδρύματος Χρηματοδοτήσεως καὶ εἰς τὰς διαδικασίας τῆς χρηματοδοτικῆς λειτουργίας τούτου.

5.2.2. Ἀναγκαία Διάρθρωσις τοῦ Ἰδρύματος Χρηματοδοτήσεως

Ἡ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς μέχρι καὶ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν θεώρησις τῆς γεωργικῆς δραστηριότητος ὑπὸ τὴν οἰκογενειακὴν μορφήν — θεώρησις ἀπολύτως ὀρθὴ ὑπ' ὄψιν τῶν τότε συνθηκῶν — δὲν κατέστησαν ἐμφανῆ τὴν ἀνάγκην μιᾶς «ὀργανικωτέρας» ἐξετάσεως τῶν εὐρύτερων οἰκονομικῶν προϋποθέσεων καὶ συνεπειῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς χρηματοδοτήσεως. Τοῦτο ὀφείλεται, κατὰ μέγα μέρος καὶ εἰς τὸ γεγονός ὅτι τὸ Ἴδρυμα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς διατηρεῖ ἀκόμη τὴν ἀρχικὴν του διάρθρωσιν. Ἡ διάρθρωσις αὕτη ἀπεδείχθη μακροχρονίου ἰσχύος καὶ ἄκρως προσηρμοσμένη εἰς τὴν πραγματικότητα εἰς τὴν ὁποίαν ἀνεφέρετο, δεδομένου ὅτι ἀπετέλεσε τὸν βασικὸν παράγοντα ἀναπτύξεως τῆς γεωργίας ὡς τρόπου ζωῆς τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ κατὰ τὴν δεκαετίαν 1930 - 1940 καὶ ἀνέδειξε τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν ὡς τὸν ἐπιτυχέστερον εἰς τὴν δρᾶσιν του Ὄργανισμὸν κατὰ τὴν εἰκοσαετίαν 1940 - 1960, ὅτε ἐπεζητεῖτο ἡ ἀνάπτυξις τῆς γεωργίας ὑπὸ μορφήν μικρῶν οἰκογενειακῶν ἐκμεταλλεύσεων. Σήμερον, ὑπὸ τὸ βάρος τῶν συγχρόνων ἀπαιτήσεων εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν νέαν θεώρησιν τῆς γεωργικῆς δραστηριότητος, τόσον ἀπὸ πλευρᾶς ὀργανώσεως ὅσον καὶ ἀπὸ πλευρᾶς τοῦ ρόλου της εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν εἰς πολλὸν εὐρύτερον χῶρον διαμορφουμένων οἰκονομικο-κοινωνικῶν προβλημάτων, ἐπιβάλλεται νὰ συνδυασθῇ ἡ πλουσία ἐμπειρία τοῦ παρελθόντος μετὰ τῶν ὑφισταμένων δυνατοτήτων καὶ προτύπων ὀργανώσεων διαδικασιῶν. Οὐδὲν διαρθρωτικὸν σχῆμα δύναται νὰ ἀνθῆξῃ ἐπὶ πολλὸ ἀμετάβλητον εἰς τὸν χρόνον ἐὰν τὸ ἴδιον προσδιορίζῃ καὶ προσδιορίζεται ἐκ τῶν ἀναγκῶν τῶν καταστάσεων τὰς ὁποίας καλεῖται ἐκάστοτε νὰ ἐξυπηρετήσῃ. Δεδομένου δὲ ὅτι ἡ διαδικασία προγραμματισμοῦ τῆς Οἰκονομίας ἀποβλέπει, ἐσκεμμένως, εἰς τὴν μεταβολὴν τῶν διαρθρώσεων, ἡ ἀλλαγὴ εἰς τὴν διάρθρωσιν εἶναι καὶ συνέπεια καὶ προϋποθέσεις τῆς προγραμματικῆς διαδικασίας.

Αἱ μεταβολαὶ εἰς τὴν διάρθρωσιν τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰδρύματος Χρηματο-

δοτήσεως, ως προϋπόθεσις εφαρμογῆς προγραμματισμοῦ τῆς χρηματοδοτικῆς λειτουργίας, ἀφοροῦν :

(α) Εἰς τὴν υἱοθέτησιν τῆς ἀπόψεως ὅτι ἡ νομικὴ κατοχύρωσις τῆς διαρθρώσεως τῶν Ὑπηρεσιῶν δεόν νὰ γίνεταί με εὐρεΐαν προοπτικὴν, καὶ ἄνευ λεπτομερειακῶν διατάξεων, αἱ ὁποῖαι νὰ παγιώνουν τὴν διάρθρωσιν ταύτην μέχρι τῆς τελευταίας ἐξηρητημένης ὑπηρεσιακῆς μονάδος καὶ νὰ καθιστοῦν ἀδύνατον τὴν προσαρμογὴν τῆς εἰς τὰς ἐκάστοτε συνθήκας.

(β) Εἰς τὴν καθιέρωσιν Μονάδος Μελετῶν Βάσεως εὐελίκτου συνθέσεως, εἰς τρόπον ὥστε νὰ προσαρμύζεται καὶ νὰ ἀνταποκρίνεται ἐπιτυχῶς εἰς τὰς ἀνάγκας οἰκονομικῆς διερευνησεως τῶν ἐπὶ μέρους ὑποσυνόλων τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως καὶ συστηματικῆς καὶ συνεχοῦς ἐπιμορφώσεως τοῦ προσωπικοῦ.

(γ) Εἰς τὴν καθιέρωσιν μονάδος προγραμματισμοῦ τῆς Χρηματοδοτήσεως καὶ ἐνιαίας μονάδος εφαρμογῆς τῶν Σχεδίων Χρηματοδοτήσεως εἰς τρόπον ὥστε νὰ ὑπάρξῃ σαφὴς διαχωρισμὸς μεταξὺ μονάδων προγραμματισμοῦ καὶ μονάδων εφαρμογῆς πρὸς ἀπόκτησιν δυνατότητος ἐλέγχου τῆς ἀποτελεσματικότητος τῆς χρηματοδοτικῆς λειτουργίας.

(δ) Εἰς τὴν κατάλληλον ὀργάνωσιν μονάδων ὑποστηρίξεως πρὸς ταχεῖαν καὶ οἰκονομικὴν ἀνταπόκρισιν εἰς τὰς προκυπτούσας ἐκ τῆς δράσεως ἀπαιτήσεις τῶν λοιπῶν ὑπηρεσιακῶν μονάδων.

(ε) Εἰς τὴν κατάλληλον χωροταξικὴν ἀνάπτυξιν τῶν Ὑπηρεσιῶν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καθίσταται δυνατὴ ἡ ἀξιολόγησις τῶν διαπιστώσεων ἐκ τῆς εφαρμογῆς τῶν Σχεδίων Χρηματοδοτήσεως καὶ ἡ προσαρμογὴ τῶν ἐκ τοῦ Κέντρου ἀποφάσεων εἰς τὰς εἰδικωτέρας συνθήκας. Ἡ ἀνάπτυξις αὐτὴ δεόν νὰ ἐμφανίζῃ ἀντιστοιχίας ὡς πρὸς τὴν δικαιοδοσίαν χώρου, ὡς πρὸς τὰς ἀρμοδιότητας λήψεως ἢ προσαρμογῆς ἀποφάσεων καὶ ὡς πρὸς τὴν ὀργάνωσιν μετὰ τῆς χωροταξικῆς ἀναπτύξεως τῶν Ὑπηρεσιῶν Γεωργικῆς Ἀναπτύξεως, ἵνα καθίσταται δυνατὴ ἡ συνεργασία ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπιπέδου.

Ἐν γενικὸν σχῆμα τῆς διαρθρώσεως τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰδρύματος Χρηματοδοτήσεως, τὸ ὁποῖον ἐπιτρέπει τὴν εφαρμογὴν διαδικασίας προγραμματισμοῦ τῆς χρηματοδοτήσεως, ἐμφανίζεται εἰς τὸ διάγραμμα 9.

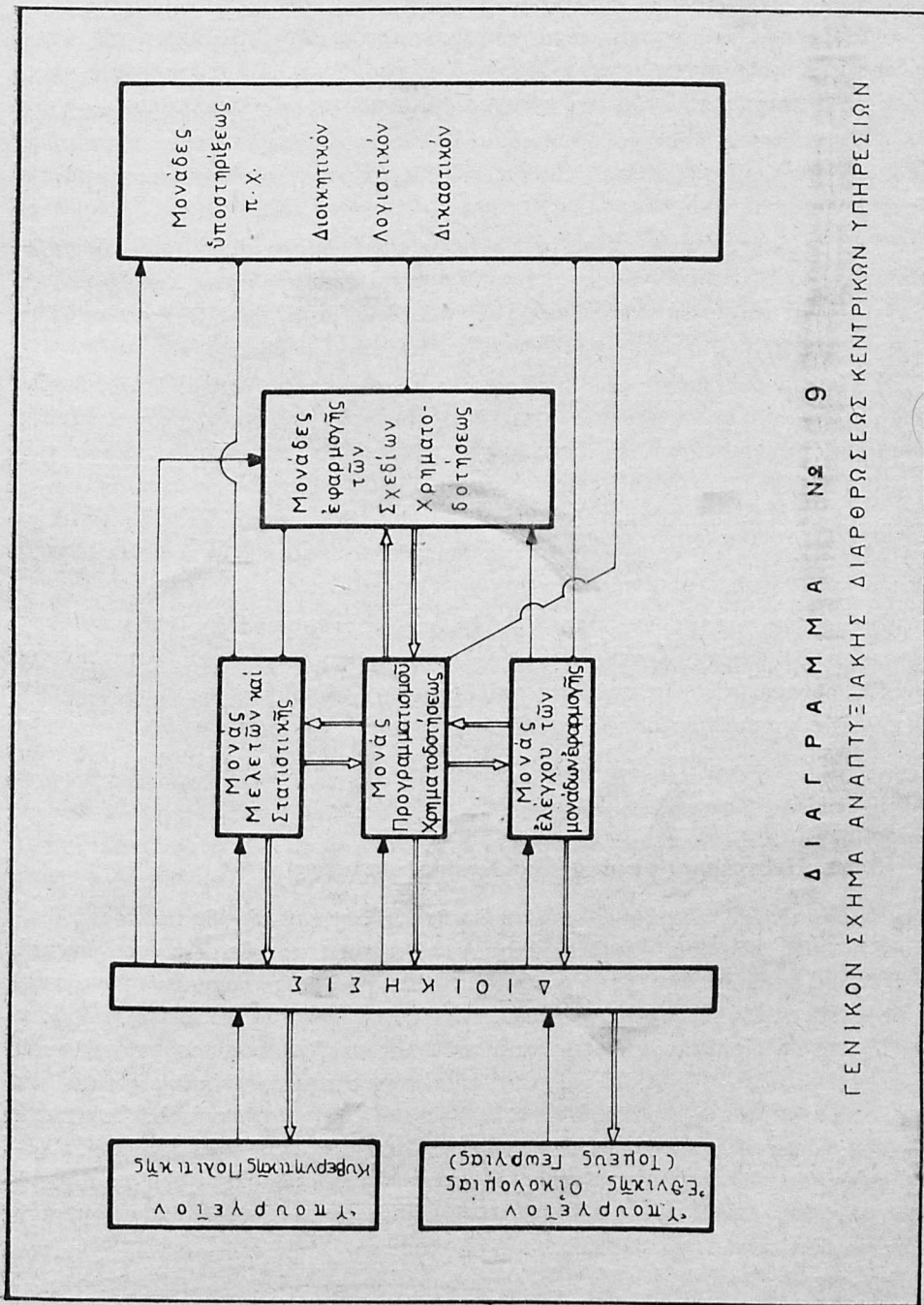
5.2.3. Διαδικασίαι Χρηματοδοτικῆς Λειτουργίας

Αἱ προβλεπόμεναι ν' ἀναπτυχθοῦν διαδικασίαι εἰς τὴν μελλοντικὴν εἰκόνα λειτουργιῶν τοῦ Ἰδρύματος Χρηματοδοτήσεως ἀφοροῦν εἰς τέσσαρας, βασικῶς, κατηγορίας :

(α) Εἰς διαδικασίας Μελετῶν καὶ Ἐρευνῶν ἤτοι :

— Ἱστορικὴ καὶ κανονιστικὴ γεωργοοικονομικὴ ἔρευνα, ἀναγνωρίσεως καὶ μελέτης τῶν Γεωργικῶν Ἐκμεταλλεύσεων πρὸς ὑποβοήθησιν τῆς προσπαθείας συντάξεως Σχεδίων Χρηματοδοτήσεως τούτων.

— Ἐρευνα ἐπὶ συστημάτων ὀργανώσεως διαδικασιῶν καὶ ἀναλύσεως τῆς ἀποτελεσματικότητος τούτων, πρὸς ὑποβοήθησιν τῆς προσπαθείας αὐξήσεως τῆς ἀποδοτικότητος τοῦ ὅλου χρηματοδοτικοῦ μηχανισμοῦ.

Δ Ι Α Γ Ρ Α Μ Μ Α Ν ο 9
 ΓΕΝΙΚΟΝ ΣΧΗΜΑ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗΣ ΔΙΑΘΡΩΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

— Διερεύνησις τῶν ἀγορῶν καὶ τῶν ἀγωγῶν ἐμπορευματοποιήσεως τῶν βασικωτέρων γεωργικῶν προϊόντων, πρὸς θεμελίωσιν τῆς χρηματοδοτήσεως τοῦ ὅλου κυκλώματος παραγωγῆς - διαθέσεως.

— Διεύρυνσις καὶ ἐντατικωτέρα χρησιμοποίησις τῆς βιβλιοθήκης, ὡς ἀπαιτήτου ὑποδομῆς τῶν προαναφερθεισῶν διαδικασιῶν ἀλλὰ καὶ προαγωγῆς τῆς πνευματικῆς στάθμης καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἰκανότητος τῶν ὑπαλλήλων.

— Ἐγκατάστασις συνεχοῦς συστήματος ἐπιμορφώσεως τοῦ προσωπικοῦ, ἐπὶ τῷ σκοπῷ προσαρμογῆς τούτου εἰς τὰς εἰδικὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐφαρμοζομένων ἐκάστοτε διαδικασιῶν.

(β) Εἰς τὴν ἐγκατάστασιν συνεχοῦς κυκλώματος προγραμματισμοῦ τῆς χρηματοδοτήσεως, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς συντάξεως καὶ ἀναθεωρήσεως Σχεδίων Χρηματοδοτήσεως: τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως, τῶν Κλάδων Παραγωγῆς, τῶν χώρων ὑψηλῆς προτεραιότητος διὰ γεωργικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τῶν Γεωργικῶν Ἐπιχειρήσεων.

(γ) Εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Σχεδίων Χρηματοδοτήσεως βάσει: ἀπλῶν διαδικασιῶν, τυποποιημένων ἐντύπων, μικροτέρας δυνατῆς ἀναλώσεως προσωπικοῦ, καθορισμοῦ ἀρμοδιοτήτων, εἰς ἐπίπεδον περιφερειακόν, παραλλήλων πρὸς τὰς ἀντιστοιχοῦς τῶν Γεωργικῶν Ὑπηρεσιῶν μετὰ τῶν ὁποίων αἱ περιφερειακαὶ ὑπηρεσίαι τοῦ Ἰδρύματος Χρηματοδοτήσεως θὰ συνεργάζωνται καὶ ἀποτελεσματικῆς τηλεπικοινωνιακῆς συνδέσεως τῶν ἐξηρητημένων περιφερειακῶν μονάδων μεταξὺ τῶν καὶ τοῦ συνόλου μετὰ τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν.

(δ) Εἰς τὴν προσφορὰν ὑπηρεσιῶν ἐκ μέρους τῶν μονάδων ὑποστηρίξεως ὑπὸ καθεστῶς ἐντάσεως κεφαλαίου, διὰ χρησιμοποίησεως τῶν ὕφισταμένων τεχνικῶν δυνατοτήτων ὀργανώσεως καὶ διεξαγωγῆς διαδικασιῶν, πρὸς μείωσιν τοῦ κόστους χρηματοδοτήσεως καὶ ἐκσυγχρονισμόν τῶν λειτουργιῶν τοῦ Ἰδρύματος Χρηματοδοτήσεως, τοῦλάχιστον κατὰ τὸν ρυθμὸν τῶν συγγενῶν πρὸς αὐτὴν Ἰδρυμάτων.

5.2.4. Προγράμματα καὶ Σχέδια Χρηματοδοτήσεως

Ἡ σύνταξις τῶν Σχεδίων Χρηματοδοτήσεως συνιστᾷ τὴν βασικωτέραν διαδικασίαν διότι ἀξιοποιεῖ τὰ ἀποτελέσματα τῶν προαναφερθεισῶν ἐρευνῶν καὶ συνεχῶς προσαρμόζει τὴν ἐρευνητικὴν προσπάθειαν εἰς τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας, τροφοδοτεῖ τὰς μονάδας ἐφαρμογῆς εἰς ἀντικείμενον ἐργασίας, συνδέει τὴν δρᾶσιν τοῦ Ἰδρύματος Χρηματοδοτήσεως μετὰ τοῦ ὅλου κυκλώματος προγραμματισμοῦ τῆς γεωργικῆς ἀναπτύξεως καὶ ἐπιτρέπει τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀναγκῶν εἰς κεφάλαια ὡς ἀποτέλεσμα καὶ ὡς προϋπόθεσιν τῶν Σχεδίων Παραγωγῆς καὶ κατ' ἐπέκτασιν τοῦ Προγράμματος Γεωργικῆς Ἀναπτύξεως. Μὴ υἱοθέτησις τῶν οὕτω προσδιοριζομένων ἀναγκῶν ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἀλλαγὴν τῶν στόχων παραγωγῆς καὶ κατὰ συνέπειαν, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν, ἐπιτυγχάνεται πάντοτε συμβιβασμὸς μεταξὺ στόχων καὶ μέσων.

Ὡς ἐκ τῆς σημασίας τῆς διαδικασίας προγραμματισμοῦ τῆς χρηματοδοτήσεως κρίνεται σκόπιμος ἡ περιληπτικὴ παρουσίασις τοῦ τρόπου συντάξεως τῶν

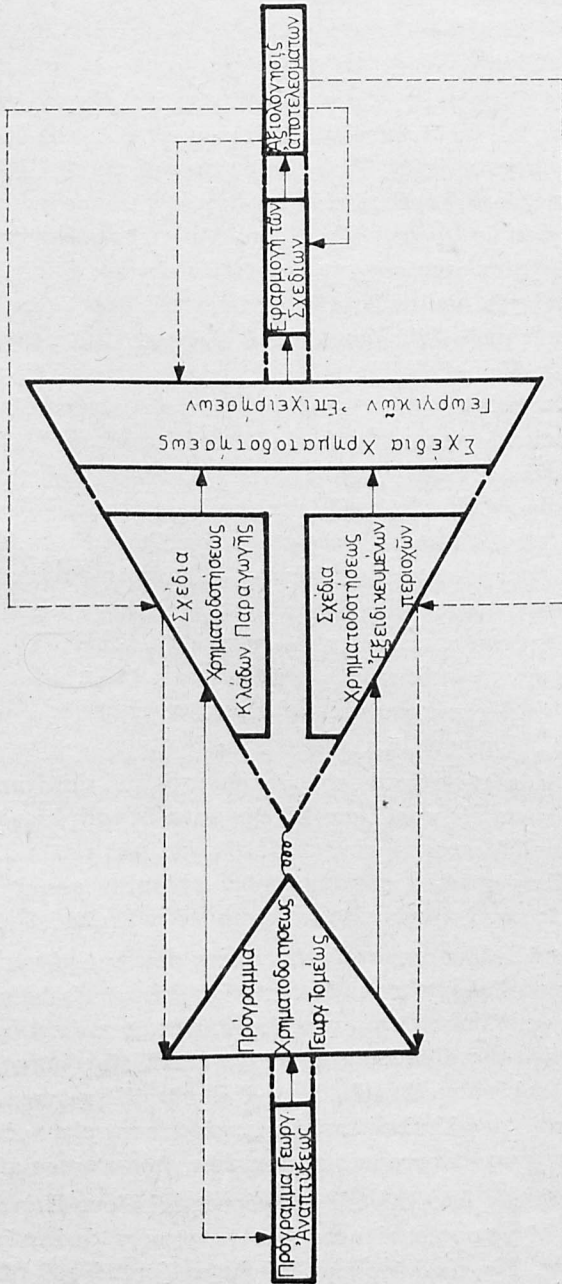
Προγραμμάτων και Σχεδίων Χρηματοδότησεως ίνα καταδειχθῆ ἡ φύσις τῆς ὄλης ἐργασίας καὶ ἡ ροὴ τῶν εἰδικωτέρων διαδικασιῶν.

Κατ' ἀρχὴν, ὁ ὅρος «Πρόγραμμα» χρησιμοποιεῖται ὡς ἔννοια ἀόριστος ἐν σχέσει πρὸς ἐκείνην τοῦ «Σχεδίου» καὶ ὡς ἐκ τούτου χρησιμοποιεῖται μόνον ὡς ἀκίς ἀναφερόμεθα εἰς τὸν Γεωργικὸν Τομέα, θεωρούμενον ὡς ἐνιαία μακροοικονομικὴ μονάς, τῆς ὁποίας τὸ περιεχόμενον εἶναι ἀνομοιογενὲς καὶ δυσκόλως ἐπιδέχεται μεγάλας συγκεκριμενοποιήσεις. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν τὸ Πρόγραμμα Χρηματοδότησεως τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως, εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς προγραμματικῆς διαδικασίας, συνιστᾷ μίαν γενικὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀναγκῶν τούτου εἰς κεφάλαια, ὡς αὐταὶ ἐκτιμῶνται βάσει ὀρισμένων ἀρχῶν, ἀφορωσῶν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ καὶ ὀρισμένων ἄλλων παραδοχῶν καὶ πολιτικῶν ἀποφάσεων, ἀφορωσῶν εἰς τὴν κλίμακα τομεακῶν προτεραιοτήτων. Αἱ ἀνάγκαι αὐταί, ἐν συνεχείᾳ, κατανέμονται εἰς τοὺς Κλάδους Παραγωγῆς βάσει ἐνδοτομεακῶν προτεραιοτήτων καὶ εἰς τὸν χῶρον, βάσει ἀντικειμενικῶν (συγκριτικὰ πλεονεκτήματα) καὶ ὑποκειμενικῶν (πολιτικαὶ ἀποφάσεις) διαπεριφερειακῶν προτεραιοτήτων. Εἶναι ἡ ἔννοια τὴν ὁποίαν ἔχει τὸ πρόγραμμα χρηματοδότησεως τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως, ὡς τοῦτο μορφοῦται σήμερον, διότι ἀκριβῶς εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς προγραμματικῆς διαδικασίας. Εἰς περίπτωσιν ὅμως κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ πρόγραμμα προκύπτει ὡς ἀποτέλεσμα μιᾶς συνεχοῦς διαδικασίας προγραμματισμοῦ, συνιστᾷ ἄθροισμα συγκεκριμένων καὶ ἠτιολογημένων ἀναγκῶν, κατὰ Κλάδον Παραγωγῆς ἢ κατὰ χῶρον ἢ ἀκόμη κατὰ ὀμάδας Γεωργικῶν Ἐπιχειρήσεων καὶ κατὰ συνέπειαν, καθίσταται, ὡς σύνολον, πλήρως ἠτιολογημένον καὶ ἐπιδεκτικὸν ἀναλύσεως εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν ἡ διαδικασία συντάξεως τοῦ Προγράμματος Χρηματοδότησεως ἐμφανίζεται εἰς τὸ διάγραμμα 10.

Ἐπειδὴ τὸ πρόγραμμα ὡς ἐκ τῆς φύσεώς του, δὲν συνιστᾷ πρότασιν συγκεκριμένων ἐπενδύσεων ἀλλὰ ἀνάγκας εἰς κεφάλαια διὰ χρηματοδότησιν ἐπενδύσεων, δύναται νὰ ἐφαρμοσθῆ μόνον διὰ συγκεκριμενοποιήσεώς του μέσῳ τῶν Σχεδίων Χρηματοδότησεως. Τὸ Σχέδιον συνιστᾷ συγκεκριμένην πρότασιν χρηματοδότησεως, ἡ ὁποία συμβάλλει εἰς τὴν ἐπίτευξιν προκαθορισμένων ἐπιδιώξεων.

Ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των τὰ Σχέδια συνιστοῦν τὴν πλέον συγκεκριμένην ἔκφρασιν χρησιμοποίησεως τῶν κεφαλαίων εἰς τὴν διαδικασίαν γεωργικῆς ἀναπτύξεως καὶ ὡς ἐκ τούτου δέον νὰ ἐμφανίζουσι : Σαφήνειαν, λεπτομέρειαν καὶ προοπτικὴν, νὰ ἐξασφαλίζουσι τὴν τήρησιν τῆς οἰκονομικῆς ἀρχῆς, βάσει τῆς ὁποίας ἐπιζητεῖται ἡ ἱκανοποίησις ἐνὸς συνδυασμοῦ ἐπιδιώξεων διὰ τῆς ἐλαχίστης θυσίας καὶ νὰ παρέχουσι ἐπαρκῆ καὶ καταλλήλως ἐπεξεργασμένα στοιχεῖα πρὸς ἐκτίμησιν καὶ ἀξιολόγησιν τῶν τεχνικο-οικονομικο-κοινωνικῶν χαρακτηριστικῶν των.

Τὰ Σχέδια Χρηματοδότησεως ἀφοροῦν εἰς ἐπὶ μέρους Κλάδους Παραγωγῆς, εἰς ἐπὶ μέρους χῶρους ὑψηλῆς προτεραιότητος διὰ γεωργικὴν ἀνάπτυξιν καὶ εἰς Γεωργικὰ Ἐπιχειρήσεις. Εἰς τὸ διάγραμμα 11 ἐμφανίζεται ἡ ροὴ τῶν εἰδικωτέρων διαδικασιῶν πρὸς σύνταξιν Σχεδίου Χρηματοδότησεως ἐνὸς Κλάδου Παραγωγῆς. Ἡ αὐτὴ περίπου ροὴ ἀφορᾷ καὶ εἰς τὴν σύνταξιν Σχεδίου Ἀναπτύξεως μιᾶς συγκεκριμένης περιφερείας, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἀντὶ χωριστῆς ἐξετά-

Δ Ι Α Γ Ρ Α Μ Μ Α Ν Ο 10

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΚΟΥ ΤΟΜΕΩΣ

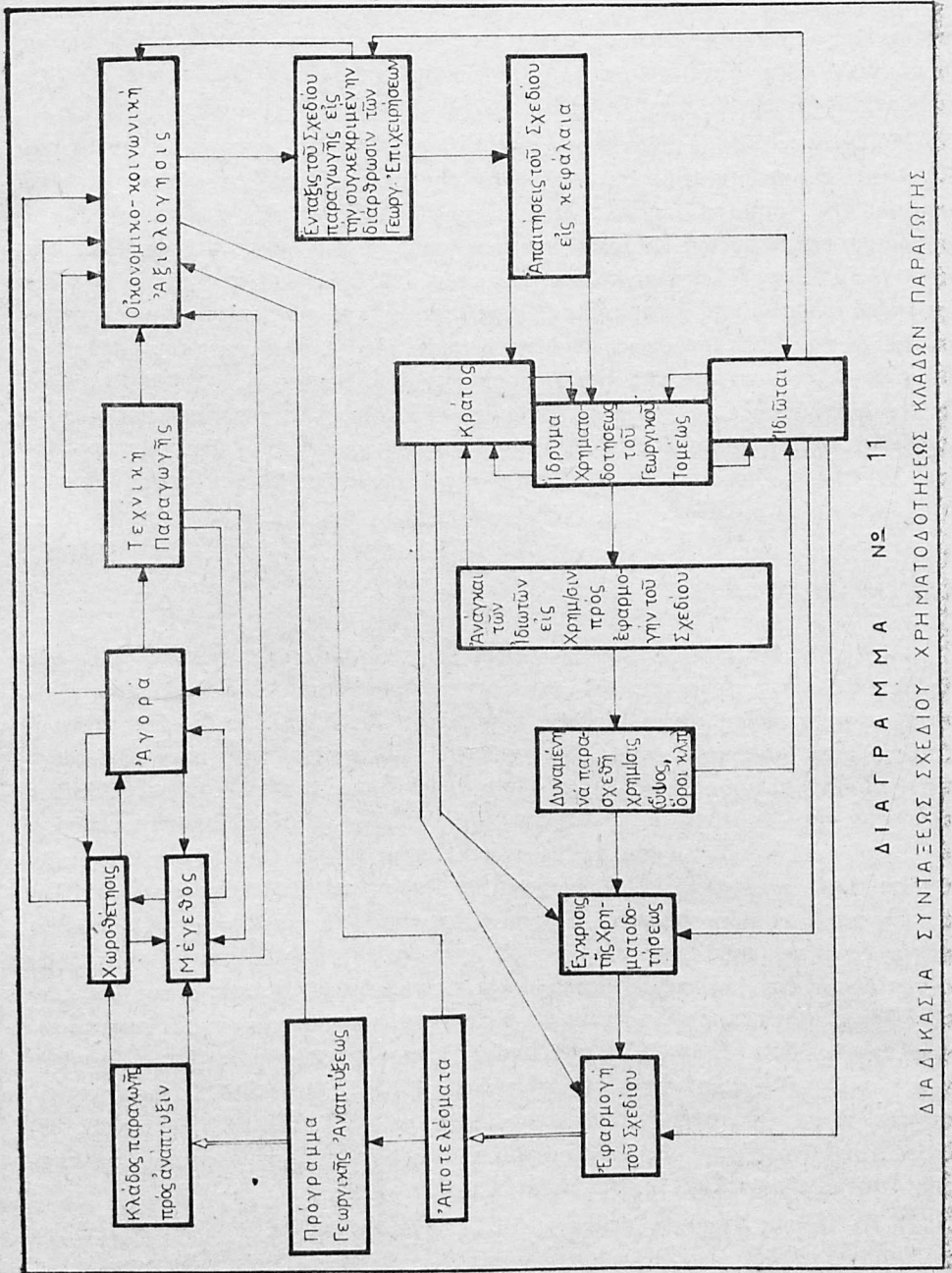
σεως τῶν πλευρῶν τῆς χωροθετήσεως, τοῦ μεγέθους τοῦ Κλάδου, τῆς Ἀγορᾶς καὶ τῆς Τεχνικῆς Παραγωγῆς, γίνεται μία κανονιστικὴ θεώρησις τῆς ἐνδοπεριφερειακῆς χωροταξικῆς κατανομῆς τῶν γεωργικῶν δραστηριοτήτων, ἐκ τῆς ὁποίας προκύπτει ὁ ἐφαρμοστέος ποσοτικὸς συνδυασμὸς τούτων, ὁ ὁποῖος καὶ θὰ χρηματοδοτηθῆ βάσει τῆς προβλεπομένης εἰς τὸ διάγραμμα 11 διαδικασίας.

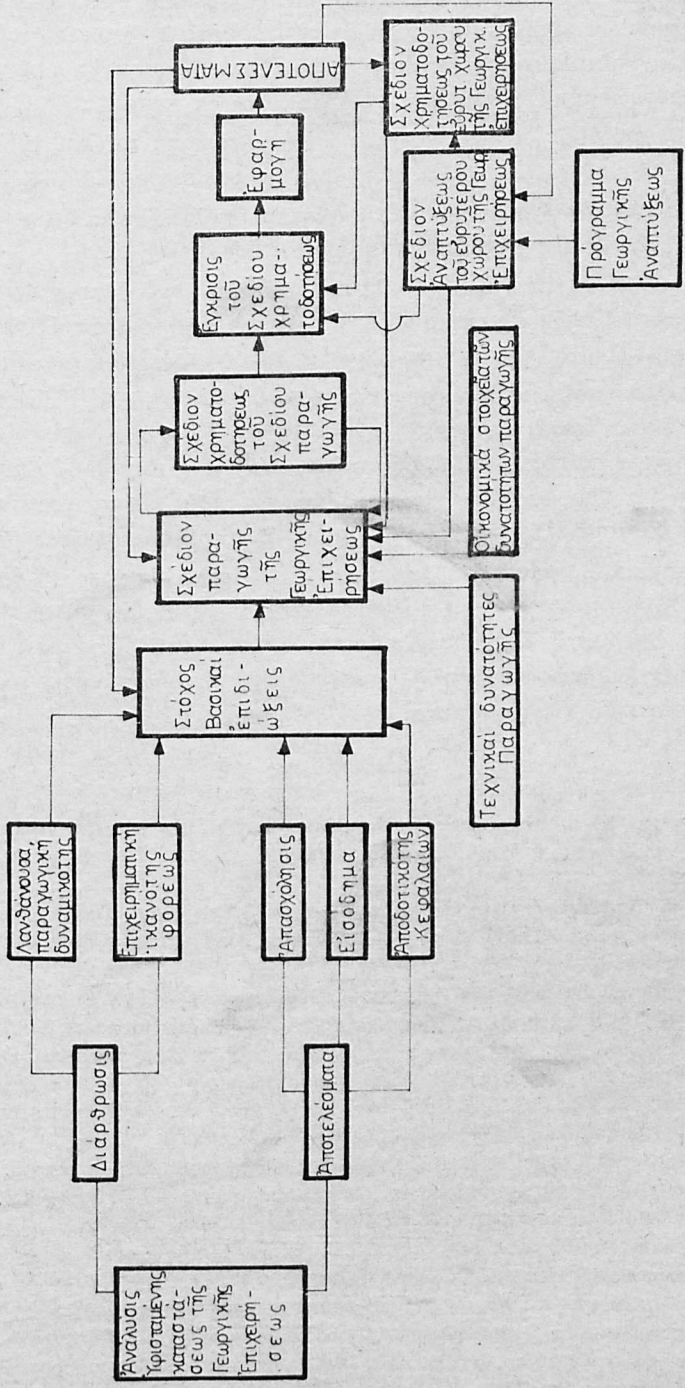
Τὸ Σχέδιον Χρηματοδοτήσεως τῆς Γεωργικῆς Ἐπιχειρήσεως συνιστᾷ τὴν πλέον συγκεκριμένην καὶ κατὰ συνέπειαν τὴν πλέον δύσκολον φάσιν προγραμματισμοῦ τῆς Χρηματοδοτήσεως, διότι μέσῳ τῶν Σχεδίων τούτων ἐφαρμόζεται τὸ πρόγραμμα καὶ τὰ Σχέδια Κλάδων Παραγωγῆς καὶ χώρων. Ἐκφεύγει τῶν ὀρίων τῆς παρουσίας μελέτης ἢ λεπτομερῆς ἀνάλυσις τῆς μεθοδολογίας συντάξεως Σχεδίων Χρηματοδοτήσεως τῆς Γεωργικῆς Ἐπιχειρήσεως καὶ τῶν τεχνικο-οικονομικῶν κριτηρίων πραγματοποιήσεως τῶν ἐπενδύσεων εἰς τὰ πλαίσια ταύτης. Δίδεται μόνον ἓν γενικὸν σχῆμα τῆς ἀκολουθουμένης διαδικασίας εἰς τὸ διάγραμμα 12. Ἐκ τοῦ διαγράμματος αὐτοῦ συνάγεται ὅτι τὸ Σχέδιον Χρηματοδοτήσεως προσδιορίζεται καὶ προσδιορίζει τὸ Σχέδιον Παραγωγῆς καὶ κατ' ἀνάγκην προϋποθέτει λεπτομερῆ διερεύνησιν τῆς δομῆς τῆς Γεωργικῆς Ἐπιχειρήσεως θεωρουμένης ὡς ἐνιαίας μονάδος.

III. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

(1) Ἐκ τῆς ἀναλύσεως τῆς εἰκόνας τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως κατὰ τὸ τέλος τῆς προσεχοῦς 15ετίας, συνάγεται ὅτι διανοίγονται προοπτικαὶ καὶ δυνατότητες ἐξαιρετικῆς σημασίας διὰ τὸν γεωργικὸν πληθυσμὸν καὶ ἐπὶ πλέον ὅτι ἀπαιτεῖται ἡ καταβολὴ συντόνου καὶ ἐντόνου προσπαθείας πρὸς πραγματοποίησιν τῶν προοπτικῶν αὐτῶν καὶ πρὸς ἀξιοποίησιν τῶν δυνατοτήτων. Αἱ τεχνολογικαὶ ἐξελίξεις διευρύνουν τὰς δυνατότητας ἐπιλογῆς, ἐξασφαλίζουν τὰ μέσα διὰ τὴν πρόοδον καὶ ὀδηγοῦν εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ ἐπιπέδου κοινωνικῆς εὐημερίας ἐὰν ἐπισημανθοῦν ἐγκαίρως, κατανοηθοῦν πλήρως καὶ ἀντιμετωπισθοῦν ἐπιτυχῶς τὰ προβλήματα ἐπὶ μακροχρονίου βάσεως. Πράγματι, τὰ στοιχεῖα ἀξιολογήσεως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκτιμηθοῦν ἐπαρκῶς ὅταν τὰ βραχυχρόνια προβλήματα ἀπορροφοῦν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὰς προσπαθείας, ὅπως ἐπίσης ἡ λήψις ἀποφάσεως ὑπὸ τὴν πίεσιν βραχυχρονίων προβλημάτων καὶ ἄνευ ἀναφορᾶς εἰς μακροχρονίους προσανατολισμούς, δὲν ἐξασφαλίζει, κατ' ἀνάγκην, προοπτικὰς ἐπιτυχίας. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν ὁ μακροχρόνιος προγραμματισμὸς δὲν ἀποτελεῖ ἄπλῶς ἀναγῶρισιν τῆς ἀξίας τῶν συγχρόνων ἐπιστημονικῶν μεθόδων ἀλλ' ἐκδήλωσιν τῆς θελήσεως πρὸς ἀνατροπὴν τῆς αὐθορμῆτος ἐξελίξεως τῶν πραγμάτων καὶ προσαρμογὴν ταύτης εἰς ἠθελημένον προσανατολισμὸν.

(2) Τὸ Ἴδρυμα Χρηματοδοτήσεως τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως, ὑπ' ὄψιν τοῦ ρόλου τὸν ὁποῖον καλεῖται νὰ διαδραματίσῃ εἰς τὸ κύκλωμα προγραμματισμοῦ τῆς Γεωργικῆς Ἀναπτύξεως, πρέπει νὰ ἐκτιμῆσῃ ἐγκαίρως καὶ νὰ κατανοήσῃ πλήρως τὰ ἀνακύπτοντα νέα προβλήματα βάσει μακροχρονίου προοπτικῆς καὶ νὰ ἀφιερῶσῃ ἀνάλογον τμῆμα τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς προσπαθείας του πρὸς ἐπιτυχῆ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΣΧΕΔΙΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΣ
 Δ Ι Α Γ Ρ Α Μ Μ Α Ν ο 12

άντιμετώπισιν των. Ούτω, θά δημιουργηθῆ πλαίσιον μονίμων προσανατολισμῶν εἰς τὸ ὅποιον θά ἀναφέρονται αἱ ἀποφάσεις καὶ αἱ πράξεις πρὸς ἀντιμετώπισιν καὶ τῶν βραχυχρονίων προβλημάτων. Αἱ σκέψεις αὐταὶ ὀδηγοῦν εἰς τὴν διαπίστωσιν ὅτι αἱ ἀναγκαῖαι διαφοροποιήσεις εἰς τὸ ἀντικείμενον καὶ εἰς τὴν ἀποστολὴν τοῦ Ἰδρύματος Χρηματοδοτήσεως συνοφίζονται ὡς κάτωθι :

(α) Μείωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πελατῶν, οἱ ὅποιοι κατὰ τὸ ἔτος 1987 ὑπολογίζονται εἰς 500.000.

(β) Αὐξήσεις τῶν συνολικῶν τοποθετήσεων, αἱ ὁποῖαι διὰ τὸ ἔτος 1987 ὑπολογίζονται τῆς τάξεως τῶν 145 δισεκατομμυρίων δραχμῶν (1).

(γ) Ἀναδιάρθρωσις τῆς χωροταξικῆς ἀναπτύξεως τῶν Ὑπηρεσιῶν ὡς ἀποτέλεσμα τῶν χωροταξικῶν προτεραιοτήτων διὰ γεωργικὴν ἀνάπτυξιν.

(δ) Τηλεπικοινωνιακὴ διασύνδεσις μεταξὺ τῶν ἐξηρητημένων περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ὄλων τούτων μετὰ τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν, μείωσις εἰς τὸ ἐλάχιστον τῶν γραφειοκρατικῶν διατυπώσεων, τυποποιήσεις καὶ ἀπλοποιήσεις τῶν διαδικασιῶν, μηχανογράφησις τοῦ ὅλου κυκλώματος τῶν λειτουργιῶν καὶ κατάλληλος τεκμηρίωσις τῶν πάσης φύσεως δεδομένων πρὸς ἐλαχιστοποίησιν τοῦ χρόνου καὶ τοῦ κόστους ἐλέγχου καὶ προσαρμογῆς τῶν διαδικασιῶν.

(ε) Προπαρασκευὴ, προσανατολισμὸς καὶ κατάλληλος ἐσωτερικὴ ὀργάνωσις τοῦ Ἰδρύματος Χρηματοδοτήσεως εἰς ὑπηρεσιακὰς μονάδας ἵνα καταστῆ δυνατὴ ἡ σύνταξις καὶ ἐφαρμογὴ Σχεδίων Χρηματοδοτήσεως τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως, Κλάδων Παραγωγῆς, χώρων ὑψηλῆς προτεραιότητος διὰ γεωργικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τῶν Γεωργικῶν Ἐπιχειρήσεων.

1. Ὁ ὑπολογισμὸς αὐτὸς βασίζεται :

α) Εἰς τὸν στόχον τοῦ προγράμματος τὸν ἀφορῶντα εἰς τὴν Ἀκαθάριστον Προστιθεμένην Ἀξίαν τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως, ἡ ὁποία ἀπὸ 48 δισεκατομμύρια τὸ 1972 προβλέπεται εἰς 75 τὸ 1987.

β) Εἰς τὸ ὅτι ἡ Ἀκαθάριστος Προστιθεμένη Ἀξία τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως θά καλύπτη, λόγῳ ἠϋξημένης ἐντάσεως κεφαλαίου, ποσοστὸν 64% τῆς Ἀκαθαρίστου Ἀξίας τῆς Παραγωγῆς (ἐναντι 75% σήμερον).

γ) Εἰς τὸ ὅτι ἡ Ἀκαθάριστος Ἀξία Παραγωγῆς (120 δισεκατομ. δρχ.) θά χρηματοδοτῆται κατὰ ποσοστὸν 60% (72 δισεκατομ.δρχ.). Ἐάν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὅτι μέχρι τὸ ἔτος 1987 ἐνδεχομένως νὰ ἔχη καθιερωθῆ ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς διὰ τοὺς πελάτας της καὶ ὁ θεσμὸς τῆς καταναλωτικῆς πίστωσης διὰ διαρκὴ ἀγαθὰ, αἴτημα προβαλλόμενον διὰ τοῦ ψηφίσματος τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς ΠΑΣΕΓΕΣ, συνελθοῦσης ἐν Ἀθήναις τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον, τότε τὸ ποσοστὸν τοῦτο, ἀσφαλῶς, θά εἶναι μεγαλύτερον.

δ) Ὅτι ποσοστὸν 60% τῆς Ἀκαθαρίστου Ἀξίας Παραγωγῆς (72 δισεκατομ. δρχ.) θά ἀφορᾷ εἰς προϊόντα τὰ ὁποῖα θά μεταποιῶνται, μέσῳ βιομηχανικῶν διαδικασιῶν ἐντάσεως κεφαλαίου, εἰς τελικὰ προϊόντα ποιότητος καὶ κατὰ συνέπειαν θά ἀπαιτῆται καταβολὴ δαπανῶν, εἰς ἀγαθὰ καὶ ὑπηρεσίας, ὑπολογιζομένων τοῦλάχιστον εἰς 60% τῆς ἀρχικῆς ἀξίας τῶν μεταποιηομένων προϊόντων (43 δισεκατομ. δρχ.).

ε) Ὅτι τὰ δάνεια Μέσης καὶ Μακρᾶς Προθεσμίας, πρὸς ἀνανέωσιν τοῦ συσσωρευομένου κατὰ τὸ ἔτος 1987 κεφαλαίου ἀλλὰ καὶ πρὸς συνεχῆ ἀφομοίωσιν καὶ ἀξιοποίησιν νέων τεχνολογικῶν δυνατοτήτων ὑπολογίζεται τοῦλάχιστον εἰς 30% τῶν πάσης φύσεως βραχυπροθέσμων τοποθετήσεων (30 δισεκατομ. δρχ.).

Ἡ φύσις καὶ ἡ ροὴ τῶν διαδικασιῶν τῆς χρηματοδοτικῆς λειτουργίας κατὰ τὴν ὑφισταμένην κατάστασιν καὶ κατὰ τὴν μελλοντικὴν εἰκόνα τοῦ Ἰδρύματος Χρηματοδοτήσεως ἐμφανίζεται, ὑπὸ ἐνοποιημένην γενικὴν θεώρησιν, εἰς τὸ διάγραμμα 13.

(3) Βάσει τῶν προοπτικῶν αὐτῶν τὰ οικονομικὰ ἀποτελέσματα τοῦ Ἰδρύματος Χρηματοδοτήσεως ἐμφανίζονται αισιόδοξα καὶ εἰδικότερον ὡς ἐξῆς (τὰ ποσὰ εἰς ἑκατομ. δραχμῶν).

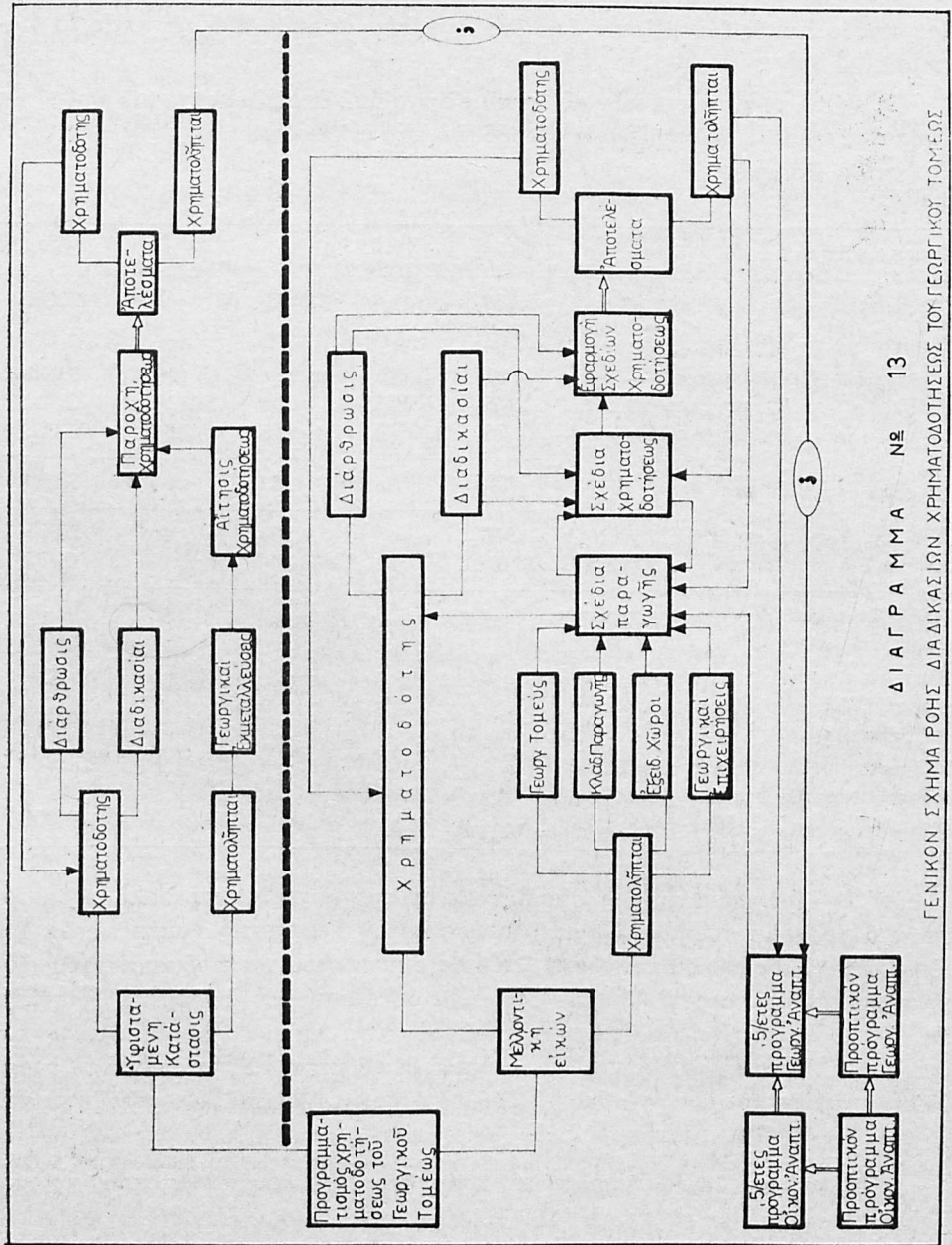
Λεπτομέρειαι	1964	1972	1987
Τοποθετήσεις	8.000	22.400	145.000
Ἀπησχολημένα κεφάλαια	13.200	38.000	190.000 ()
Δαπάναι διὰ : ⁽⁵⁾ Προσωπικὸν	518 (8%)	960 (8%)	3.060
Τόκους χρεωστικῶν	215 (12%)	514 (12%)	2.810 (**)
Λοιπὰς δαπάνας	26 (10%)	56 (15%)	430
	759	1.530	6.300
*Ἀριθμὸς Ὑπαλλήλων	4.500	5.060	5.060
Δαπάναι διὰ προσωπικὸν / ὑπάλληλον	0,116	0,189	0,605
*Ἔσοδα ἐκ τόκων (4%) ἐπὶ ἀπησχολημένων κεφαλαίων			7.600
*Ἐλάχιστον ὄριον ἐπιτοκίου ἐπὶ ἀπησχολουμένων κεφαλαίων πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν			3,3%
*Ἐλάχιστον ὄριον ἀπησχ. κεφαλαίων πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν βάσει ἐπιτοκίου 4%			160.000

(4) Ὁ Προγραμματισμὸς οἰασδήποτε δραστηριότητος καὶ πολὺ περισσότερον ὁ προγραμματισμὸς Χρηματοδοτήσεως τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως, ἐνὸς Τομέως τόσον ἰδιορρυθμοῦ καὶ τόσον βασικῆς σημασίας, εἶναι διαδικασία στηριζομένη εἰς τὴν ἐπανατροφοδότησιν καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ἐπιδέχεται διακοπὴν εἰς τὸν χρόνον καὶ εἰς οὐδεμίαν τῶν φάσεών της. Εἶναι ἔργον ἐπιτελικὸν καὶ ἐφαρμογῆς. Εἶναι μεγαλόπονος ἰδέα, ἡ ὁποία δὲν δύναται νὰ πηγάξῃ καὶ νὰ ἐφαρμόξῃται ἐξ ἐνὸς καὶ μόνον ἀτόμου ἢ ὁμάδος ἀτόμων. Δύναται νὰ σχεδιάζῃται καὶ

1. Ἡ ἐκτίμησις τῶν ἀπησχολημένων κεφαλαίων (130% τῶν τοποθετήσεων) κρίνεται συντηρητικὴ.

2. Ἡ ἐκτίμησις τῶν χρεωστικῶν τόκων βασίζεται εἰς τὴν ὑπόθεσιν ὅτι ἐκάστη τῶν πηγῶν πορισμοῦ κεφαλαίων θὰ διατηρήσῃ τὴν ὑφισταμένην σχετικὴν συμβολὴν της εἰς τὸ σύνολον τούτων. Ἐπίσης ὅτι θὰ παραμείνουν σταθερὰ τὰ πληρωνόμενα κατὰ τὴν πηγὴν ἐπιτόκια.

3. Οἱ ἐντὸς παρενθέσεως ἀριθμοὶ δεικνύουν τὸν ἐτήσιον ρυθμὸν μεταβολῆς τῶν ἀντιστοιχῶν μέγεθῶν κατὰ τὴν 8ετῆ (1964 - 1972) καὶ 15ετῆ (1972 - 1987) περίοδον.

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ Νο 13

ΓΕΝΙΚΟΝ ΣΧΗΜΑ ΡΟΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΚΟΥ ΤΟΜΕΩΣ

νά εκτελήται ὡς ἀποτέλεσμα ἐποικοδομητικῶς συνεργαζομένων ἀνθρώπων, ὁμιλούντων τὴν αὐτὴν γλῶσσαν ἐργασίας, ἐχόντων ἀπολύτως ὠρισμένας τὰς σχέσεις των ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις ἐνὸς ἐκάστου, ἐχόντων ἀπολύτως παραδεκτὰ κριτήρια ἀξιολογήσεως καὶ πρὸ παντὸς ἐχόντων πίστιν εἰς τὴν προγραμματικὴν διαδικασίαν καὶ πειθαρχίαν εἰς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν. Ὑπὸ ἄλλας συνθήκας ὁ προγραμματισμὸς ἀποτελεῖ ἄσκησιν ἐπὶ τῆς ἀμμοδόχου, εἰς τὰ πλαίσια μιᾶς παραδεισίου, ἀλλὰ τεχνητῆς, ἀλληλουχίας τῶν οἰκονομικο-κοινωνικῶν μεγεθῶν καὶ σχέσεων καὶ ἀκατάλληλον ὄργανον νὰ κατευθύνῃ, προσχεδιασμένως, τὴν δραστηριότητα εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρεται.

“ Ο ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ „

Ἐκάστην Πέμπτην φέρει τοὺς Ἑλληνας σπουδαστὰς εἰς ἐπαφήν μὲ τὴν σύγχρονον οἰκονομικὴν καὶ κοινωνιολογικὴν σκέψιν καὶ τοὺς ἐνημερώνει διὰ τὰς διεθνεῖς τάσεις καὶ προσανατολισμοὺς τῆς Ἀνωτάτης Παιδείας.

Παράλληλα μὲ τὴν στήλην τοῦ «ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΟΥ ΣΠΟΥΔΑΣΤΟΥ» δίδει τὴν εὐκαιρίαν εἰς τοὺς φοιτητὰς τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν νὰ διατυπώνουν τὰς σκέψεις των καὶ νὰ κάνουν τὰς πρώτας προσπαθείας ἀξιοποιήσεως τῶν ἐπιστημονικῶν τους γνώσεων γράφοντας μελέτας καὶ ἐρεῦνας.

ΧΡΗΣΤΟΥ ΛΑΔΑ 3 — ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛ. 3237.283

Ἐτήσια συνδρομή: Δρχ. 420

Διὰ τοὺς σπουδαστὰς Ἀνωτάτων Σχολῶν Δρχ. 350